75STE JAARGANG No. 9711 DINSDAG 7 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

SOEKARNO IN NEW DELHI AANGEKOMEN

Min. SOEBANDRIO bevreesd voor communistische revolte

Bemiddeling van MacMillan in Nederl. - Indonesische moeilijkheden?

Nieuw Delhi. — President Soekarno is in Nieuw Delhi, de hoofdstad van India aangekomen. Bij zijn aankomst op de vlieghaven, zeide de Indonesische president, dat de Indonesische regering het vertrouwen heeft de moeilijkheden, die gedurende zijn afwezigheid mochten opkomen, te kunnen afhandelen. „Natuurlijk zijn er in dit opzicht speculaties gedaan in de buitenlandse pers en in buitenlandse regeringskringen. Doch indien u de Indonesische toestanden kent en de Indonesische nationale karakteristieken, zult u niet verwonderd zijn over de ongefundeerdheid van deze vermoedens." Aldus Soekarno, die nogmaals verklaarde, dat Indonesië in haar strijd tegen de Nederlanders er voor West-Irian niet streeft tot verbreking van goede betrekking, doch integendeel gaarne betrekkingen van vriendschap wil onderhouden met alle landen ter wereld.

Aan de andere kant echter, zo zeide Soekarno, willen wij een sterk Indonesië bouwen in politieke, economische en militaire zin, teneinde iedere poging, die onze soevereiniteit en onze nationale identiteit aantast, af te slaan.

Bij Soekarno's aankomst waren er geen speciale veiligheidsmaatregelen genomen. De ontvangst was als bij elk normaal staatsbezoek.

Ook minister Soebandrio heeft bij aankomst in India verklaard, dat de president Indonesië heeft verlaten met het volste vertrouwen, dat de achtergebleven regering de zaken zal kunnen afhandelen. Hij zeide, dat de veiligheidsmaatregelen, die bij Soekarno's vertrek in Djakarta waren getroffen, dezelfde waren als die in India genomen bij de ontvangst.

Dr Soebandrio verklaarde nimmer te hebben geopperd, dat de communisten in Indonesië gedurende Soekarno's absentie een burgeroorlog zouden ontketenen. Ook zou er van de zijde van de communistische partij geen voornemen bestaan tot een staatsgreep. Hij wees naar de uitspraak van de secretaris-generaal van de communistische partij, die kortgeleden verklaarde, dat Soekarno Indonesië verlaat met het volle vertrouwen van de regering. Soebandrio voegde hier aan toe, dat hij deze uitspraak met een grote mate van vertrouwen aanhaalde, „ofschoon wij natuurlijk niet voor honderd procent hiervan verzekerd zijn".

Gevraagd naar de toekomstige betrekkingen tussen Nederland en Indonesië, zeide Soebandrio, dat Indonesië niet kan laten voortgaan, dat de Nederlanders het economisch leven domineren, terwijl bovendien de Nederlanders een vijandige houding blijven handhaven ten aanzien van de Indonesische eis op Nieuw Guinea. Hij zeide, dat de betrekkingen weer normaal zouden worden, zo gauw als Nederland Nieuw-Guinea had overgedragen aan de Indonesische regering.

„Indonesië is nog steeds voorstander van onderhandelingen. Maar wij zullen het initiatief hiertoe niet nemen", zeide Soebandrio. Hij motiveerde dit door te zeggen, dat Indonesië eerder het initiatief had genomen door de kwestie Nieuw-Guinea in de Verenigde Naties te bergen, en dat het thans derhalve Nederlands beurt was.

De Indonesische minister zeide voorts, dat Indonesië er niet aan denkt landen als India en Egypte, en in het algemeen de Afro-Aziatische landen, te vragen economische druk op de Nederlandse handelsbelangen te zetten ten gunste van het Indonesische standpunt. Hij zeide, dat Soekarno, Nasser en Nehroe hun standpunten zullen bediscussiëren en dat president Soekarno „misschien nog andere kwesties van algemeen belang ter sprake zal brengen."

Gevraagd over de mogelijke grond van waarheid onder het bericht, dat premier Macmillan Soekarno in Nieuw Delhi zal spreken, zeide Soebandrio tenslotte, dat hij en de president geen definitief programma hebben, doch dat Macmillan en premier Siroky van Tsjechoslowakije elkaar zeker zullen spreken, indien zij elkaar op bijeenkomsten ontmoeten.

Soebandrio werd bij deze mededeling onderbroken door president Soekarno, die zeide, dat eventuele ontmoetingen met Siroky en Macmillan een incidenteel karakter zouden hebben.

(Enkele weken geleden heeft de Nederlandse ambassadeur in Londen zijn opwachting gemaakt bij Macmillan, naar men vermoedt, om te spreken over deze „eventuele ontmoetingen" met Soekarno.)

Paul de Waart terug bij de radio

Met ingang van 1 april 1958 is de heer Paul de Waart, hoofdredakteur van het Utrechtse R.K. dagblad „Het Centrum", benoemd tot hoofd van het historisch archief van de Nederlandse Radio Unie. De heer De Waart is sedert 1953 hoofdredakteur. Tevoren was hij vele jaren hoofd van de reportagedienst van de K.R.O. Hij blijft voor deze omroep het wekelijks buitenlandsoverzicht verzorgen.

Mr. Debrot stelt opnieuw vragen

Willemstad. — Het lid der Staten, de heer mr I. C. Debrot, heeft aan de minister-president (ex artikel 50 van het Reglement van Orde der Staten van de Nederlandse Antillen) de volgende vragen gesteld:

1. Heeft de minister kennis genomen van de publikaties van mr M. F. da Costa Gomez in het dagblad „Amigoe di Curaçao" dd. vrijdag, 13 december 1957 en zaterdag, 21 december 1957, respectievelijk onder de titel „Onwettige Benoeming" en „Administratieve Nulliteiten", waarin o.a. de rechtsgeldigheid van de benoeming van de heer De Boer tot tijdelijk gezaghebber van het eilandgebied Aruba en de rechtsgeldigheid van de door deze functionaris getroffen beschikkingen wordt betwist?
2. Zo ja, kan de minister berichten of hij de opvatting van de schrijver deelt?
3. Indien vorenvermelde vraag negatief wordt beantwoord, kan de minister dan mededelen waarom niet?

Noord-Celebes verklaart zich onafhankelijk

Den Haag. — De civiele administrateur van Noord-Celebes, Manoppo, die binnenkort naar Djakarta zal gaan om er te spreken over de toekomstige status van Noord-Celebes, heeft officieel bevestigd, dat Noord-Celebes zich per 1 januari onafhankelijk heeft verklaard van het buitengewest Celebes, ofschoon de afscheiding zes maanden geleden reeds was afgekondigd.

Manoppo zei dat de hoofdstad van Noord-Celebes Menado zal zijn, en dat er in geen enkel opzicht administratieve banden met de hoofdstad van Celebes, Makassar, zullen blijven bestaan.

Het Indonesische persbureau Antarra deelde te Djakarta mede, dat Manoppo niet officieel is aangesteld als gouverneur van het betrokken provinciale gebied.

Russen geloven dat Spoetnik I is opgebrand

Moskou. — De Sowjet-geleerden zijn van mening dat de eerste kunstmatige aardsatelliet in de atmosfeer is opgebrand, aldus heeft een woordvoerder van de Russische academie van wetenschappen verklaard.

Binnenkort zal een officieel communiqué over deze kwestie worden uitgegeven.

Onder militair toezicht tekenen de beheerders van de Nederlandse bedrijven in Indonesië de overdracht aan de regering (boven). Daarna is er weinig anders overgebleven, dan terugkeren naar het moederland. Wachtend op het vertrek van de boot, ligt een baby in zijn reiswieg, zorgvuldig bewaakt door de oudere zusjes (onder).

De AFRIKAANS-AZIATISCHE CONFERENTIE

RUSLAND zegt hulp toe aan Aziatische en Afrikaanse landen

Groot enthousiasme te CAIRO om toespraak van RASJIDOF

Cairo. — Rasjidof, de leider, der Sowjetrussische afvaardiging naar de Afrikaans-Aziatische conferentie, die thans te Cairo wordt gehouden, heeft met zijn toespraak, waarin hij onvoorwaardelijke Sowjetrussische hulp op financieel, economisch, technisch en cultureel gebied aanbood, bijzonder veel succes geoogst. De luide toejuichingen maakten, dat hij zijn toespraak, na het doen van deze mededeling, verscheidene minuten moest onderbreken.

Het Sowjet-aanbod vormde het voornaamste onderwerp van gesprek van alle afvaardigingen. Vrijdagavond jl. gaf de Sowjet-ambassade te Cairo een ontvangst, die, wat de pers betreft, uitsluitend door journalisten uit de ter conferentie vertegenwoordigde landen mocht worden bijgewoond. Op deze ontvangst werden hun nadere bijzonderheden over het Sowjet-voorstel medegedeeld.

De Russen hebben ook aangeboden studenten uit de Aziatische en Afrikaanse landen aan hun hogescholen op te leiden. Zij verklaarden voorts bereid te zijn Russische professoren naar deze staten te zenden.

Zij boden de bouw van fabrieken, centra voor wetenschappelijk onderzoek, ziekenhuizen en culturele instituten aan en zij verklaarden: „Onze enige voorwaarde is, dat onze hulp onvoorwaardelijk wordt verleend, Wij willen geen winst maken, wij streven er niet naar bevoorrecht te worden, wij willen geen handelsvoordelen behalen en wij zijn er niet op uit aan grondstoffen te komen. Ons enige doel is uw volken uit hun armoede op te heffen. Wij weten uit eigen ervaring, hoe moeilijk dat is. Doch de Sowjet-Unie heeft na veertig jaar dit doel bereikt. Zij heeft de buitenlandse schulden van het tsaristische Rusland geannuleerd en zij is haar eigen weg gegaan.

Zelfs de hoog ontwikkelde kapitalistische landen hebben geen monopolie meer op het gebied van credit, wetenschappelijke ervaring, techniek en machinerie", aldus de Russische verklaring.

Rasjidof werd, na het uitspreken van zijn rede, onmiddellijk omringd door delegatieleden, die hem geluk wensten. Enkele afvaardigingen hebben een ontwerpresolutie opgesteld, waarin uiting wordt gegeven aan grote waardering voor hetgeen de Sowjet-Unie op het gebied van de economische hulpverlening van Azië en Afrika reeds heeft gedaan en hetgeen zij zich nog voorstelt te doen.

Onenigheid tussen Fuchs en Hillary over voortzetting van Fuch's expeditie

Wellington, Nieuwzeeland. — Er is een zekere spanning ontstaan tussen Sir Edmund Hillary en dr. Vivian Fuchs over de voortzetting van Fuchs' expeditie naar Scotbase via de Zuidpool. Volgens het oorspronkelijk plan zou Hillary de Brit ontmoeten op de Zuidpool en hem als gids dienen, doch de twee laatste telegrammen van Fuchs hebben dit plan veranderd. Men heeft de Brit afgeraden zijn tocht naar Scottbase voort te zetten wanneer hij de Zuidpool heeft bereikt, aangezien hij voor de rest van de route onoverkomelijke moeilijkheden zou krijgen door het invallen van de poolwinter.

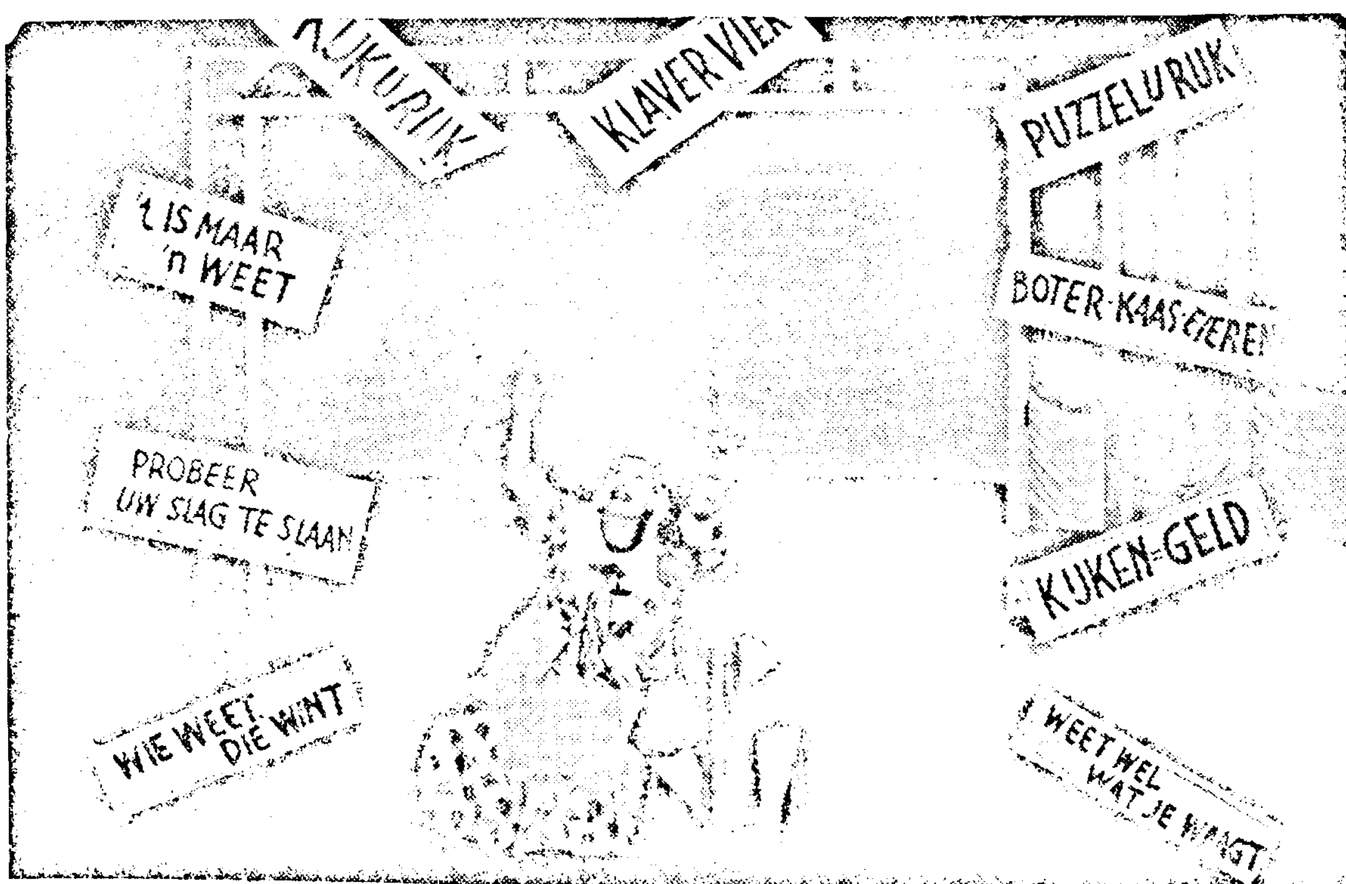
Fuchs, die dit aanbod blijkbaar als een nederlaag ziet, heeft botweg geweigerd, en Hillary persoonlijk doen weten dat hij het voorlopig buiten hem kan stellen.

Inmiddels heeft Edmund Hillary aan de Londense organisatoren van de Fuchs expeditie bericht, dat slechts de instructies van deze organisatoren het gezicht van dr. Vivian Fuchs kunnen redden en hem ertoe kunnen brengen een gewijzigd plan te volgen.

Volgens Hillary's telegram aan Londen, heeft Fuchs gevraagd dat er een mecaniciën van Hillary's expeditie op de Zuidpool zou achterblijven om hem op te wachten, doch „geen van de mannen, die een buitengewone taak hebben verricht op de tocht naar de Zuidpool, denkt hieraan, aangezien het gewoon dwaasheid is in dit jaargetijde".

Er bestaat volgens Hillary geen twijfel, dat admiraal George Dufek, commandant van de Amerikaanse Zuidpool-basis, geen vliegtuig ter beschikking van Fuchs en zijn expeditie zou willen stellen, teneinde de Britten voor de winter elders heen te brengen.

„Fuchs realiseert niet, dat zijn vertraagd reisverloop niet alleen aan ons, maar ook aan de Amerikanen grote zorgen geeft. De Amerikanen hebben benadrukt, dat zij, gevraagd of niet, tenslotte de hand zullen moeten uitsteken indien Fuchs in moeilijkheden komt te verkeren, en dat de marine zowel als de Amerikaanse luchtmacht waakzaam zullen moeten zijn in geval van nood". Aldus Hillary aan Londen. In het algemeen heeft hij de leiding van de expeditie onder ogen gebracht, dat het onverantwoord en onmogelijk is, dat dr. Vivian Fuchs, met zijn tien man, sneeuwtractoren en hondensleeën de 1250 mijl lange tocht over het witte continent voortzet met de grimmige poolwinter voor de deur.

De bruiloft van Kloris en Roosje in de Stadsschouwburg te Amsterdam. „Als u denkt, dat dit Thomasvaer en Pieternel zijn, tijdens het uitspreken van hun traditionele Nieuwjaarswens, dan zet u een één in uw „Kijk u rijk"-puzzle; meent u daarentegen met Paul Huf en Mimi Boesnacht te doen te hebben, dan noteert u een twee; bent u daarentegen van mening, dat deze foto een beeld geeft van beide onderwerpen, dan zet u maar een drie!"

Russen verminderen strijdmacht met 300.000 man

Moskou. — „Door geheel alleen over te gaan tot vermindering van de strijdkrachten met 300.000 man, nog voor een overeenkomst inzake de ontwapening is bereikt, demonstreert de Sowjet-Unie haar wil bij te dragen tot vermindering van de spanning en de schepping van een atmosfeer van vertrouwen in de onderlinge verhoudingen tussen de wereldstaten", aldus heeft Tass toegevoegd aan een bericht over de vermindering van de Russische strijdmacht met 300.000 man.

Het Russische persbureau zei, dat deze reductie van 300.000 man aansluit op de vermindering gedurende 1955-56 van 1.840.000 man.

Tot de vermindering is besloten op een decreet van de Opperste Sowjet, gedateerd op 21 december.

Het is te hopen, aldus Tass, dat dit voorbeeld door meerdere landen wordt gevolgd, in het bijzonder door de leiders van de Navo. De fondsen die door de verminderingen in het leger worden vrijgemaakt, zullen door de Sowjet-regering worden aangewend voor vreedzame doeleinden, teneinde het materiële en culturele peil van de Russische bevolking te verheffen.

De manschappen die vrij komen door de vermindering, zullen door de Sowjet-regering aan ander werk worden geholpen.

(Op 24 december had Kroesjtsjef in een der Aziatische delen van de Sowjet-Unie een vermindering aangekondigd van de strijdkrachten. Aan de bekendmaking hiervan voegde hij toe: het alternatief van vreedzaam naast elkaar bestaan is de weg naar een katastrofale oorlog).

Londen. — Opperluchtmaarschalk sir Dermot Boyle is benoemd tot opperbevelhebber van de Britse luchtmacht. Sir Dermot was sedert twee jaar chef van de luchtmachtstaf.

★ ★ ★ De rechter moet 'n uitspraak doen

Zolang de zaak-De Wit de gemoederen nu reeds bezig houdt — en eigenlijk reeds maanden daarvoor — hebben wij ons afgevraagd waarom zij, die tegen deze journalist wilden optreden, daarvoor niet de normale weg bewandeld hebben en een aanklacht tegen hem ingediend hebben, opdat de onpartijdige rechter zou kunnen uitmaken of hetgeen in het blad „Beurs- en Nieuwsberichten" aan berichten en artikelen onder diens verantwoordelijkheid werd gepubliceerd, werkelijk het algemeen belang ernstig heeft geschaad.

Als argument voor de thans gevolgde procedure van uitzetting zonder vorm van proces is wel eens aangehaald, dat het na alles wat gebeurd is, thans te laat is om de betrokken journalist voor de rechter te dagen. Immers, zo redeneert men, al deze zaken zijn te lang straffeloos geduld, dan dat men thans ineens tot een strafvervolging zou kunnen overgaan. Men zou veel vroeger hebben moeten ingrijpen. Maar dat heeft men juist niet willen doen, omdat men lankmoedig wilde zijn, en de journalist in de gelegenheid stellen zich van de dwalingen zijns weegs te bekeren.

Het is juist deze redenatie, welke wij in het geheel niet kunnen volgen. Wij zouden de zaak liever omkeren en het zo willen zien, dat het bij het soort publikaties als de door de minister van justitie geïncrimineerde juist noodzakelijk is een groot aantal voorbeelden tot zijn beschikking te hebben waarmede dan de strafbaarheid van een bepaalde methode van schrijven, die een mentaliteit weerspiegelt, welke een gevaar vormt voor het algemeen belang, duidelijk kan worden aangetoond.

Wij hebben nimmer begrepen, waarom een minister van justitie zich al deze rompslomp op de hals gaat halen, als hij ervan overtuigd is, dat de betrokken journalist het algemeen belang grotelijks heeft geschaad. Of men zou het er voor moeten houden, dat hij vreest, dat de onpartijdige rechter zijn mening niet zal delen. Maar dat mag toch niet aangenomen worden, waar hij zelf in zijn motivering van het besluit tot uitzetting zegt, dat „vrijwel iedereen het (erover) eens" is, dat de betrokken journalist dient uitgezet te worden, m.a.w., dat de journalist zich zodanig misdragen heeft, dat hij een van de zwaarste straffen verdient, die men een mens kan opleggen, door hem namelijk zijn bestaan te ontnemen en uit het land te verbannen.

Wij houden het er voor, dat zolang dit uitzettingsbesluit nog niet onherroepelijk is, er een modus gevonden moet kunnen worden om met instemming van allen, die in deze zaak thans tegenstanders zijn, deze journalist alsnog de kans te geven zich voor de rechter te verantwoorden. Wij voor ons zouden dat ook om een andere reden toejuichen. Hoewel wij immers het uitzettingsbesluit van den beginne af principieel hebben verworpen, zijn wij nooit zo ver gegaan, dat wij het beleid van de betrokken hoofdredakteur hebben verdedigd. Integendeel, wij hebben er verscheidene malen geen twijfel over gelaten, dat wij de wijze waarop „B. en N." in het verleden de bestaande problemen benaderde, geenszins konden bewonderen. Wij zijn zelfs zo ver gegaan, dat wij de minister hebben nagegeven, dat „de kritiek in „B. en N." niet scherp maar grof was". En wij blijven het er voor houden, dat bepaalde dingen door „B. en N." beter niet hadden kunnen geschreven worden op de wijze, zoals zij werden geschreven.

En waar op onze eilanden een Tuchtraad voor Journalisten niet bestaat, blijft geen andere mogelijkheid over dan dat de gewone rechter uitmaakt òf en in welke mate een journalist in de uitoefening van zijn beroep ten nadele van het algemeen belang heeft gefaald.

Het is te betreuren, dat de Nederlandse Antillen, die na het tot stand komen van het Statuut in zulk een prachtige stijl — en met medewerking van alle partijen, gezindten en belangengroepen — de hindernissen, die hen nog van de volledige zelf-

(Vervolg naar kolom 6)

(Vervolg van kolom 7)

standigheid scheidden, hebben genomen, thans hun krachten verspillen aan een zaak, die veel beter op een andere wijze kon worden opgelost en die wanneer men er op deze manier mee door gaat, de goede naam van dit land veel schade zal doen.

Wij blijven dan ook hopen, dat de Antillen de vergissing, die zij op het punt staan te gaan maken, nog tijdig zullen inzien.

De heer A. de Marchena overhandigde gisteren de sleutel van het door Sociëteit de Gezelligheid te verloten huis aan de administrateur van de club, de heer Salas, in het bijzijn van de heren Hellmund en H. G. de Jongh, respectievelijk afgetreden en fungerend secretaris. Het huis, dat zoals bekend, geheel gemeubileerd wordt door de firma C. F. Muskus & Co., is te bezichtigen morgenmiddag vanaf 18.00 uur tot en met 24.00 uur. Op de foto v.l.n.r. de heren A. de Marchena, E. Salas, J. N. E. Hellmund, en H. G. de Jongh.

Brief aan Staten over geldleningen

Willemstad. — De min.-president heeft zich met het volgend schrijven tot de Staten gericht.

Hierbij verzoek ik de aandacht van uw College voor het volgende.

In de laatste alinea van de Memorie van Toelichting op het inmiddels na wijziging goedgekeurde ontwerp-landsverordening nopens het aangaan van geldleningen ten behoeve der eilandgebieden Aruba en Curaçao tot een maximaal bedrag van U.S. $10.000.000,— werd gesteld, dat de op deze landsverordening afgestemde desbetreffende eilandsverordeningen ter voldoening aan het voorschrift van artikel 96, derde lid, der Eilandenregeling, aan de Staten ter goedkeuring zouden worden voorgelegd.

Er bestaan gegronde redenen om op deze in bedoelde Memorie van Toelichting vervatte uitspraak terug te komen.

De ratio van artikel 96, derde lid, der Eilandenregeling is om te voorkomen, dat een der eilandgebieden Aruba of Curaçao er zonder goedkeuring bij landsverordening toe over zou gaan om door middel van het uitschrijven van een eilandelijke lening een beroep op de kapitaalmarkt buiten het betrokken eilandgebied binnen de Nederlandse Antillen te doen, waardoor het andere eilandgebied, dat dergelijke plannen koestert, zou worden benadeeld in het geval, dat bedoelde kapitaalmarkt onvoldoende ruimte zou bieden.

In het onderwerpelijk geval lenen de Nederlandse Antillen ten behoeve van de financiëring van door de betrokken eilandgebieden uit te voeren werken.

Voor deze lening wordt geen beroep gedaan op de Nederlands-Antiliaans kapitaalmarkt. Aan de ratio van artikel 96, derde lid, der Eilandenregeling is derhalve geheel voldaan. Aangezien de beide eilandgebieden, wanneer zij gebruik wensen te maken van de mogelijkheid in de onderwerpelijke landsverordening vervat, met betrekking tot de aldus uit te schrijven eilandelijke leningen krachtens eilandsverordening voorts in feite geen plaatsing voor deze leningen meer behoeven te zoeken — daarin werd immers reeds door de landsverordening voorzien — wil het mij voorkomen, dat ook om formele redenen artikel 96, derde lid, der Eilandenregeling i.c. geen toepassing behoort te vinden.

Gaarne spreek ik er mijn leedwezen over uit, dat het vorenstaande bij het opstellen van de voornoemde Memorie van Toelichting niet dadelijk werd onderkend.

Ik heb echter gemeend er goed aan te doen mijn nadere opvatting ten deze, welke als Regeringsstandpunt geldt, alsnog te uwer kennis te brengen.

AGENDA

West-End:
„Attack" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia.
„Three for Jamie Dawn" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy.
Optreden van Les Ballet Janine Charrat om 20.45 uur.
Caribe.
„La marca de Zorro" om 8.00 uur n.m.
CURACAOSE KUNSTKRING.
Onder auspicien van de Curaçaose kunstkring, optreden van de balletgroep „Les Ballet Janine Charrat de France" om 20.45 uur in het theater Roxy.
Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN
Telegram Afdeling:
Van 7.00 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209
b.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn Punta Cardónweg 2 Weis afo. tel: 43351
B.g.g. nad inl. tel: 2400
Materialen Dienst:
J. W. Marmens tel: 4294
C.S.M.
Rederij:
W. Punt tel: 2580
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
W. Punt tel: 2580
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel: 2498
Theater Asiento:
„Rebel in town"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Vaarplan S.S. Olympia gewijzigd

Willemstad. — Het Curaçaos Toeristen Bureau vernam van de Fa. S.E.L. Maduro & Sons, agenten van de Greek Line, dat het vaarplan van het S.S. OLYMPIA, dat op 11 januari a.s. van 9 - 4 in onze haven zou verblijven, enigszins gewijzigd is. Het schip arriveert nu op **10 januari** om 14.00 uur en vertrekt om 23.00 uur.

Het S.S. OCEAEN MONARCH komt op dezelfde dag om 7 uur 's-morgens met 247 toeristen aan boord en vertrekt om 6 uur n.m.

Santa komt eerder

Willemstad. — De Santa Rosa wordt, naar wij van de firma Maduro en Sons vernemen, donderdagochtend in de haven van Willemstad verwacht.

Het schip zal dezelfde dag om 12.00 uur 's middags naar Aruba vertrekken om dan vandaar via Cartagena naar New-York door te reizen.

Cursussen voor leraar Machineschrijven en Algemene Ontwikkeling

Willemstad. — Binnenkort gaat het Handelsinstituut St. Antonius een cursus Algemene Ontwikkeling openen.

Deze cursus is speciaal voor degegenen die de lagere school of de M.U.L.O. niet hebben kunnen doorlopen, en is in drie afdelingen verdeeld n.l. de afdeling voor hen die de lagere school nog niet hebben doorlopen, een afdeling voor hen die de M.U.L.O. nog niet geheel hebben doorlopen en een derde afdeling voor uitbreiding van de in de eerste en tweede afdelingen geleerde stof.

Nadat men de cursus met goed gevolg heeft doorlopen, krijgt men een verklaring van het instituut. Men kan zich voor deze cursus opgeven bij het bovengenoemd instituut.

Ook begint het Handelsinstituut St. Antonius nog deze maand met een cursus voor leraar machine schrijven. Het examen voor het behalen van het diploma Leraar machine schrijven omvat een mondeling en schriftelijk gedeelte.

Ook voor deze cursus kan men zich opgeven bij het Handelsinstituut St. Antonius.

Vice-consul van Venezuela te Willemstad

Den Haag. — Bij K.B. is de heer Francisco Pelucarte erkend en toegelaten op voet van vreemdeling, als vice-consul van Venezuela te Willemstad.

Mutaties in dienst van het Land

Benoemingen

De heren H. M. L. Cathalina en J. A. Illidge, tot adspirant-agent van politie in tijdelijke dienst, en werkzaam gesteld op Curaçao; de heer R. Scholten, tot schrijver a in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld op het hulppostkantoor te San Nicolas op Aruba; mej. M. M. Gomez, tot schrijver a in vaste dienst en werkzaam gesteld ten Postkantore te Oranjestad op Aruba; mej. L. L. Henriquez, voor een proeftijd van zes maanden tot schrijver b en werkzaam gesteld op het Bureau voor Crisiszaken op Aruba; de heer A. M. Michel, tot hulpkommies der Belastingen in tijdelijke dienst, alhier; mej. A. C. da Costa Gomez, tot schrijver a in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld ter Inspectie der Belastingen, alhier; de heer A. P. van der Vlies, tot inspecteur van politie in tijdelijke dienst, alhier.

Bevorderingen

De heer F. de J. Felida, klerk b ten kantore van de Raad van Ministers, tot adjunct-commies; de heer R. G. M. Dammers, klerk b in tijdelijke dienst ter Griffie van het Hof van Justitie, alhier, tot klerk 1e klasse; mej. F. de Vries, klerk 1e klasse bij de Curaçaosche Bank, alhier, tot adjunct-commies; de heer A. A. Diaz, schrijver b in tijdelijke dienst ten Postkantore, alhier, tot klerk b in tijdelijke dienst; de heer E. G. Malacia, klerk a bij de Politie-administratie, alhier, tot klerk 1e klasse; mej. I. A. Dunker, schrijver b in tijdelijke dienst ter Griffie van het Hof van Justitie, alhier, tot klerk b; mej. G. P. Rib, klerk a in tijdelijke dienst bij de Landsaccountantsdienst, alhier, tot klerk 1e klasse; de heer J. A. Halley, schrijver a ten Postkantore te St Maarten N.G., tot klerk a; mej. D. E. Rombley, leerling-laborante bij het Laboratorium van de Inspectie van de Volksgezondheid op Aruba, tot laborante.

Eervolle ontheffing

De heer W. E. Chayadi, adjunct-commies ten Postkantore alhier, uit de functie van hypotheekbewaarder op Bonaire.

Eervol ontslag aan:

De heer J. M. J. Barendsma, schrijver b in tijdelijke dienst, ten Postkantore, alhier op zijn verzoek; de heer J. R. Suydon, controleur bij het Departement van Sociale- en Economische Zaken op Aruba, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Aruba, in verband met zijn overgang in dienst van voornoemd eilandgebied, op zijn verzoek; de heer J. Eikelenboom, adjunct-accountant op Aruba, in verband met zijn overgang in dienst van het eilandgebied Aruba, op zijn verzoek; de heer J. J. Brokke, sub-kassier in tijdelijke dienst, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Aruba, in verband met zijn overgang in dienst van voornoemd eilandgebied, op zijn verzoek; de heer P. Recondie, verzorger, bij 's Lands Psychiatrische Inrichting, alhier met ingang van 5 januari 1958; mej. W. L. Sterk, onderwijzeres 3e klasse in tijdelijke dienst, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao, op haar verzoek, met ingang van 17 maart 1958; de heer E. B Stuart, schrijver b in tijdelijke dienst ter Administratie van Financiën met ingang van 1 januari 1958; mej. A. Colina, telefoniste bij de Landsradio- & Telegraafdienst, alhier, op haar verzoek; de heer A. Gijsbertha begeleider van de ziekenauto in tijdelijke dienst, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao op zijn verzoek; mevr. G. E. E Kroon—van der Touw, onderwijzeres 1e klasse, categorie A in tijdelijke dienst, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao in verband met haar overgang in dienst van voornoemd eilandgebied op haar verzoek; de heer Ch. Westrate, onderwijzer eerste klasse, categorie B aan de Julianaschool, Aruba, ter beschikking gesteld van voornoemd eilandgebied, op zijn verzoek; de heer B. J. Paula, kommies der belastingen 1e klasse op Aruba, op zijn verzoek, met ingang van 1 mei 1958.

Overplaatsing

De heer mr P. A. C. Bondam, commies ter Algemene Secretarie, naar het Parket van de Procureur-Generaal; de heer R. A. Johnson, agent van politie 1e klasse op Saba, naar St Eustatius; de heer D. W. G. Cannegieter, agent van politie 3e klasse op St Eustatius, naar Saba; de heer J. F. Bouwman, commies ter Griffie van het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats Aruba, naar het Postkantoor te Oranjestad op Aruba.

Waarneming

De heer mr P. A. C. Bondam, commies en Parkette van de Procureur-Generaal, alhier, naast zijn eigenlijke functie, te belasten met de waarneming van de functie van substituut-officier van Justitie.

Bern. — In Zwitserland zijn valse goudstukken van honderd frank in omloop, die men slechts met behulp van een weegschaal — zij zijn zwaarder dan de echte munten — en een loop als vals kan onderkennen.

Met vreugde geven wij kennis van de geboorte van onze zoon

Charlton Richard Gerlacho

Hubert de Lima
Elca de Lima-Faries

5-1-'58
tijdelijk: St. Elisabeth Gasthuis

Algerijnen blijven aanslagen plegen in Frankrijk

Marseille. — Drie Noordafrikanen hebben een groepje mannen in een café in Marseille met een machinepistool beschoten. Een Noordafrikaan kwam om het leven, twee werden er gewond. De aanvallers wisten te ontkomen.

Op een kermis op de Place de la Bastille in Parijs zijn zes mensen gewond toen een handgranaat ontploftte die twee Algerijnen naar de feestgangers hadden geworpen. Ook hier wisten de aanvallers te ontkomen.

In de Rue du Moulinet zijn bij een vechtpartij tussen Algerijnen vijf mensen gewond.

W.-Duitsland schaft geen Saunders-Roe 177 aan

Bonn. — Van bevoegde zijde is te Bonn vernomen dat het Westduitse ministerie van defensie besloten heeft de Britse straaljager Saunders-Roe 177 niet voor de Westduitse luchtmacht aan te schaffen. Welk type men daarvoor in de plaats zal kiezen is nog niet bekend. Dezer dagen maakte deze Britse vliegtuigfabriek te Londen bekend dat de produktie van de SR 177 wordt stop gezet en als gevolg daarvan ruim 2000 arbeiders hun ontslag zullen krijgen.

Tien landen in het Verre Oosten ontvingen Amerik. hulp voor niet-militaire doeleinden

Washington. — Tien landen van het Verre Oosten hebben in het belastingjaar dat op 30 juni van dit jaar eindigde in totaal 810.478.000 dollar voor niet-militaire doeleinden van de V.S. gekregen, aldus is officieel in Washington meegedeeld. Dit bedrag is meer dan de helft van de som — 1.500 miljoen dollar — die de V.S. in dit belastingjaar aan buitenlandse hulp hebben besteed.

Het grootste gedeelte van bovengenoemd bedrag ging naar Vietnam, Korea, de Philippijnen, Formosa, Thailand, Laos en Cambodja.

Indonesië heeft noch rechtstreekse militaire hulp, noch gelden voor zijn defensie van de V.S. gehad, wel kreeg het 7 miljoen dollar voor samenwerking op technisch gebied en 4.718.00 dollar voor ontwikkelingswerken.

Amerik. geleerden gaan antwoord zoeken op Russische techn. vorderingen

Washington. — Een honderdtal Amerikaanse geleerden zullen 3 en 4 februari in de universiteit van Yale bijeenkomen om te spreken over de middelen welke het beste antwoord vormen op de Russische vorderingen op wetenschappelijk en technisch gebied.

De volgende problemen zullen worden behandeld: De wetenschappelijke vorming op de Amerikaanse scholen, de aard van de Russische bedreiging, de toekomst van de wetenschappelijke revolutie, de economische gevolgen van een volwaardig wetenschappelijk program, de technische behoeften van de vrije wereld en de neutrale landen, de houding van het publiek tegenover de geleerde.

Kunstzijde Unie en Goodrich gaan fabriek te Arnhem bouwen

Amsterdam. — De Algemene Kunstzijde Unie N.V. te Arnhem en de B. F. Goodrich Chemical Company te Cleveland (Ohio) hebben besloten gezamenlijk een nieuwe maatschappij op te richten ter vervaardiging van synthetische rubber voor speciale doeleinden. Met ontwerp en bouw van een fabriek, welke te Arnhem zal worden gevestigd, zal onmiddellijk worden begonnen. Omstreeks medio 1959 hoopt men met de bouw gereed te zijn. De nieuwe fabriek zal de eerste op het Europese continent zijn welke gebruik maakt van „know-how" van B. F. Goodrich voor het vervaardigen van synthetische rubber.

Langs deze weg betuigen wij onze oprechte dank aan allen die op enige wijze belangstelling hebben getoond tijdens de ziekte en bij het overlijden van onze innniggeliefde echtgenoot en vader de heer

ANTONIO CAYTANO BLOEM

In het bijzonder onze dank aan de Zusters van het Wit-Gele Kruis en de Eerw. Zusters van het St. Elisabeth's Gasthuis.

WEDUWE C. BLOEM en kinderen

De Kamer van Koophandel en Nijverheid

deelt hierbij mede dat gedurende het verlof van de Heer TH. A. C. BEAUJON als secretaris zal fungeren de Heer J. H. R. BEAUJON.

Curacao, 7 januari 1958

De Voorzitter,
W. F. G. MENSING

In één jaar tijds 700 zeeschepen in Amsterdamse haven

Amsterdam. — Voor de eerste maal in de eeuwenoude historie van Amsterdam zijn in een jaar tijds 7000 zeeschepen in de haven binnengelopen. In de drukste jaren van de gouden eeuw was het hoogste aantal schepen, dat jaarlijks naar Amsterdam kwam, ruim 3700.

Twee eeuwen vroeger, toen in de vijftiende eeuw Amsterdam al een belangrijke vaart op de Oostzee had en de grondslag werd gelegd voor de latere handelsgrootheid van Neerlands hoofdstad, vielen jaarlijks tussen de vijfhonderd en zevenhonderd schepen Amsterdam binnen. In de twintigste eeuw is dit aantal dus vertienvoudigd. Met het aantal is vooral ook de inhoud der zeeschepen de laatste tijd toegenomen als gevolg van de stijgende aanvoer van kolen, erts en olie. Vijfhonderd jaar geleden waren de zeeschepen, die naar Amsterdam kwamen niet groter dan 250 brt. Dit jaar waren ertstankers van 22.000 brt en olietankers van nog groter inhoud (de olietanker Western Gulf meet 23.721 brt) geen uitzondering meer.

Dat ditmaal het zevenduizendste schip een lading hout naar Amsterdam brengt tekent de bijzondere betekenis van Amsterdam als houthaven. In 1957 was de aanvoer van hout weer aanzienlijk groter dan in 1956 en Amsterdam, dat sedert eeuwen een drukke houtvaart op de havens aan de Oostzee onderhoudt, is in de jaren na de oorlog tot de grootste houthavens van het Europese continent gaan behoren.

Veel landen verwachten econ. moeilijkheden in 1958

Londen. — De meeste landen vertrouwen dat men in staat zal blijken de ernstige economische gevolgen van de economische inzinking in de Verenigde Staten in de tweede helft van 1957 in het nieuwe jaar te kunnen vermijden, hoewel veel landen moeilijkheden verwachten. Dit is volgens Reuter de slotsom waartoe men komt in een overzicht van de vooruitzichten voor het nieuwe jaar in de Verenigde Staten zelf, in West-Europa, het Verre Oosten en elders in de wereld. De meeste landen zullen zich gesteld zien tegenover toegenomen concurrentie op de wereldmarkt en veel landen hebben te kampen met het vraagstuk van een toenemende werkloosheid. Maar weinig landen kunnen een recordjaar op economisch gebied verwachten.

In Hongarije wordt het verleden van hoge ambtenaren onderzocht

Boedapest. — Krachtens een decreet dat bepaalt dat slechts zij, die een smetteloos verleden hebben, belangrijke en vertrouwelijke ambten kunnen waarnemen, gaan de Hongaarse communistische autoriteiten op het ogenblik het verleden na van mensen op dergelijke posten, zo meldt het Hongaarse persbureau M.T.I. Het persbureau gaf geen bijzonderheden over deze „belangrijke en vertrouwelijke ambten".

Jamaicaanse Comité voor Sociale Welvaartszorg geeft goed voorbeeld

Kingston. — Het beste voorbeeld van sociale ontwikkeling door middel van gezinsverbetering is misschien wel het werk van het Jamaicaanse Comité voor Sociale Welvaartszorg, aldus de heer W. H. Chinn, Adviseur voor aangelegenheden betreffende de Sociale Welvaart van het Ministerie van Koloniën. Hij sprak op een vergadering van de "Commonwealth"-sectie van de "Royal Society of Arts" over het onderwerp "Sociale Ontwikkeling in de Britse Overzeese gebieden". De heer Chinn wees erop hoe dit comité een overheidsinstelling, gegroeid is uit het particulier initiatief. Het comité neemt als uitgangspunt voor zijn activiteiten het gezin en legt de nadruk op de belangrijkheid van de stabiliteit van het gezin. Behalve de z.g. 3F campagnes (Food or Family Fitness) houdt het comité zich verder bezig o.a. met het propageren van de zelfhelp methode bij de huizenbouw.

Ontdekking van Surkh Kotal-ruines in Afghanistan was puur toeval

Meer licht op godsdienst van Zarathustra

In de eerste eeuw van onze jaartelling, nadat afstammelingen van de generaal van Alexander de Grote de in Bactria gevestigde koninkrijken hadden ontbonden, vielen Scythische stammen uit Centraal-Azië, Afghanistan en noordoostelijk India binnen. Daar stichtten zij het grote Koesjan-rijk, dat van 30 tot 244 bloeide. Deze stammen namen weldra de cultuur over van het gebied, dat zij hadden veroverd.

In de tweede eeuw na Christus ontstonden onder invloed van een hunner leiders, Kanisjka genaamd, een overtuigd bekeerling van het Boeddhisme, tal van religieuze gemeenschappen in alle delen van het rijk en geraakten tot grote bloei. Een van de belangrijkste centra van Iraans-Boeddhistische kunst is de oude stad Bamian, die grote giften heeft ontvangen van Kanisjka's nazaten.

In de laatste jaren hebben Franse archeologen in Afghanistan prachtige voorbeelden gevonden van Boeddhistische kunst en architektuur, die dateren uit de Scythische periode. Zij hebben echter ook de resten blootgelegd van een andere beschaving, die omstreeks dezelfde tijd floreerde.

De delen van het huidige Afghanistan, waarin deze ontdekkingen zijn gedaan, behoorden vroeger niet alle tot het Koesjan-rijk en vele inwoners werden nooit bekeerd tot het Boeddhistische geloof. Zij bleven de oude cultuur van Iran trouw en beoefenden de godsdienst van Zarathustra, totdat zij tenslotte overgingen tot de Islam.

Griekse vondst

In 1951 vernam Daniel Schlumberger, de leider van de Franse archeologische expeditie, van een vriend, dat in het gebied van Poel I Khoemri, aan de voet van de passen, die naar het berggebied van Pamir leiden, stenen waren gevonden met Griekse inscripties. De stenen bevonden zich op een afstand van ongeveer 13 km. van het stadje Poel I Khoemri aan de weg van Haibach naar Mazar I Sherif.

De ontdekking ervan was eigenlijk puur toeval. Het Afghaanse ministerie van Verbindingen had besloten, een weg om te leggen teneinde te vermijden, dat de weg door de Surkh-Kotalpas (Rode pas) zou lopen. Het nieuwe weggedeelte zou in plaats daarvan door een heuvel die midden in de vlakte van Poel I Khoemri verrijst, gaan. Terwijl aan de weg werd gewerkt, legde een wegwerker een bakstenen bastion bloot, dat was gebouwd op een fundering van stenen, waarvan enkele Griekse inscripties droegen.

De vraag was, of dit bastion een gedeelte was van een uitgebreid systeem van versterkingen. Daniel Schlumberger bracht een bezoek aan deze plaats en vond spoedig het antwoord op de vraag. De heuvel was bijna geheel omgeven door een brede gracht, die in zeer slechte staat verkeerde, maar toch duidelijk erop wees, dat hij tot een fortificatiesysteem behoorde. De vestinggracht omgaf een soort van citadel, waarin men de overblijfselen vond van een grote, vierkante binnenplaats met een opening in het midden. De archeologen vermoedden, dat zij op de binnen plaats wel overblijfselen van een groot bouwwerk zouden vinden.

Daniel Schlumberger en de andere archeologen gingen onmiddellijk aan het werk. Zij hebben het centrale gebouw nu bijna bloot gelegd. Het is een grote tempel vanwaar uit men de wijde laagvlakte kan overzien en die een prachtig uitzicht biedt op de bergen, die zich in het noorden naar de hoge passen van Hindoe Koesj uitstrekken.

De ontdekking van deze tempel heeft ertoe geleid, dat men meer te weten is gekomen over de betekenis van de ruïnes van Surkh Kotal en de goden, die er werden vereerd. De monumenten zijn gebouwd in de nabijheid van een vuurheiligdom. Midden op de centrale heuvel heeft men een hol ontdekt, vol met as, afkomstig van talloze offers aan een godheid, die in vele landen werd aanbeden.

De Grieken Strabo en Pausania hebben beschrijvingen nagelaten van deze offerfeesten, waarvan zij in Anatoli getuige zijn geweest. Elders hebben zij tempels bezocht, waarin in het midden een altaar, eveneens vol as, stond. De priesters van de tempels zorgden ervoor, dat de boven het altaar brandende vlam nooit uitdoofde.

Moeilijk te bepalen

Het altaar van Surh Kotal is nu ook uitgegraven. Het is moeilijk te zeggen, uit welke tijd dit en andere overblijfselen stammen. Men weet wel, dat zij zes tot zeven eeuwen na Zarathustra zijn ontstaan, echter vóór de tijd, dat deze godsdienst werd beoefend in de vorm, die wij thans kennen. De archeologen denken, dat de tempels ten tijde van het Koesjan-rijk zijn gebouwd. Dit rijk heeft de rijke Griekse tradities geërfd, maar hield vast aan het toen heersende geloof.

In Surkha Kotal worden steeds meer overblijfselen bloot gelegd. Zij werpen licht op een periode van de godsdienst van Zarathustra, waarvan bijna niets bekend is. „De manier, waarop deze monumenten zijn gebouwd, hun aanleg en bepaalde trekken van de versieringen zijn niet Grieks", schrijft Daniel Schlumberger. „Zij hebben punten van overeenstemming met de oude tradities van Perzië, die stammen uit het grote Achaemenische rijk (vijfde en zesde eeuw voor Christus)".

De ontdekking van deze tempel is nog slechts een eerste stap bij het onderzoek naar deze geheimzinnige periode. De archeologen denken, dat zich nog tal van andere schatten in de bodem van Afghanistan bevinden.

Rockefeller foundation deed schenking van $ 2000 aan W.I. Universiteit

Kingston. — De Rockefeller Foundation heeft een schenking van 2000 dollar aan de Westindische Universiteit op Jamaica gegeven. Het dient voor de bekostiging van technische bijstand van Amerika en Canada in verband met de plannen voor een toneel-festival, welke in Port of Spain, Trinidad, zal worden gehouden gedurende 1958.

De Foundation gaf ook een schenking van 2280 dollar t.b.v. het ministerie van Onderwijs en Cultuur van de regering van Trinidad en Tobago om een kompleet programma voor de eilanden samen te stellen.

W.-Duitsland zal Nederland in Indonesie geen stoot in de rug geven

Hamburg. — West-Duitsland denkt er niet aan „Nederland een stoot in de rug te geven" door de transfer van de Indonesische handel met Holland naar West-Duitsland te doen plaats hebben. Dit heeft de direkteur van de Hamburgse Kamer van Koophandel, dr E. Kelter, te Hamburg verklaard, in commentaar op persberichten uit Amsterdam, volgens welke de president van de Indonesische Kamer van Koophandel Subschan beweerd zou hebben, dat er Westduitse handelslieden zijn, die over de politieke zijde van de zaak zouden heenkijken en gebruik zouden maken van de kansen, die de handel met Indonesië hun zou bieden.

Dr Kelter zeide, dat ofschoon West-Duitsland over grote buitenlandse deviezenreserves beschikt, dit land het benodigde investerings-kapitaal voor uitstrekking van de handel tot Indonesië toch niet bezit.

„In ieder geval", zo zeide hij, „doet dit veronderstellen, dat Indonesië iets meer ontzag voor buitenlandse bezittingen gaat tonen."

Istamboel. — Acht personen vonden de dood bij een treinbotsing tussen Boznik en Inonu in noord-west Turkije. Er zijn ettelijke gewonden.

Moskou. — In de slokdarmen van verschillende ganzen in noord-Pakistan zijn stukjes goud gevonden. De ganzen zouden geslacht worden voor een Nieuwjaarsdiner.

Waar staat dat in de Bijbel?

Een belangrijke verantwoording van de katholieke leer

Waar staat dat in de Bijbel? Wie ooit gesprekken heeft gevoerd met niet-Katholieken zal deze vraag heel wat keren hebben horen stellen; niet alleen de priester of de leken catechist, maar ook de zakenman, die na de kwaliteit van rubberbanden of koffie te hebben verheerlijkt zich plotseling midden in een gesprek over geloofszaken beland zag, de ambtenaar, die in zijn vrije tijd een praatje maakte met zijn collega of de bouwvakarbeider, die in zijn schafttijd alle onderwerpen van politiek tot godsdienst doornam.

Zo begint pater P. N. J. van Doornik M.S.C., directeur van het Una Sanctawerk te Hilversum zijn boek, dat onder bovenstaande titel onlangs in Nederland is uitgekomen bij de N.V. Uitgeversmaatschappij Pax te 's Gravenhage.

Geloof en leven

Wij zijn ervan overtuigd, dat zeer velen het verschijnen van dit „naslagwerk" met vreugde zullen begroeten. Het beantwoordt werkelijk aan een bestaande en duidelijk gevoelde behoefte. De titel is dan ook bijzonder gelukkig gekozen, omdat hij precies aangeeft waar het over gaat: een verantwoording van de Katholieke leer met een beroep op de H. Schrift. De toenemende belangstelling van onze tijd voor een op de bijbel gebaseerde spiritualiteit is een reden te meer waarom dit boek zo nuttig en actueel is. Niet zelden staat een katholiek tegenwoordig voor de noodzaak in gesprekken met andersdenkenden rekenschap te geven van zijn geloof. Bij een dergelijke gelegenheid is het geen uitzondering, dat hij te horen krijgt: dit of dat staat niet de bijbel en toch leert de Katholieke Kerk dat. Wat antwoordt men daarop?

Al te vaak, zegt **p. van Doornik** terecht, komt het dan voor, dat men niets anders weet te zeggen, dan „dat moet je niet aan mij, maar aan de pastoor vragen." Reikt men zichzelf op die manier niet een getuigschrift van geestelijke armoede uit?

Niet dat men altijd van alles tekst en uitleg moet kunnen geven. Het eigenlijke wezen van het geloof maakt dat onmogelijk. Maar tussen alles en niets, of zo goed als niets, kunnen verantwoorden ligt een brede ruimte. Een onloochenbaar feit is het helaas, dat de geloofskennis bij zeer velen beslist te gering is.

Ter aanvulling hiervan nu is dit boekje bijzonder geschikt. Voor één ding zouden wij echter willen waarschuwen. De schrijver wil stellig niet beschouwd worden als een soort antwoordman, die kant en klare oplossingen aan de hand doet aangaande een aantal losse wetenswaardigheden. Het gaat hier over de hele Katholieke leer. Daarna wordt aangetoond, dat zij steunt op de geopenbaarde waarheid, op de leer der Apostelen, op het geloof van de oude Kerk, dat wij kennen uit de geschriften van „betrouwbare mannen", die een invloedrijke plaats bekleedden in de Kerk van hun tijd door hun geleerdheid en meestal ook door hun hoge Kerkelijke functie. Heeft St Paulus (2 Tim. 2, 2) niet geschreven: „Wat gij van mij onder vele getuigen gehoord hebt, draag dat aan betrouwbare mannen over, die geschikt zijn ook anderen te onderrichten?"

Hoewel het zeer belangrijk is op de H. Schrift te kunnen teruggrijpen ter verantwoording van zijn geloof — in bepaalde gesprekken kan dat eenvoudig noodzakelijk zijn — menen wij toch hierin niet het grootste nut van dat boek te moeten zien. Van veel meer gewicht lijkt ons, de eigen geloofsverdieping, de overtuiging, die al lezende groeit, dat de leer van de Kerk werkelijk steunt op Gods Woord en de Kerkelijke traditie, die door de leiding van de H. Geest voor dwaling wordt behoed. De grote bekoring van de moderne tijd is de moeilijkheid een gezag te accepteren. Ook de Kerk ontkomt daar niet aan. Daarom juist lijkt ons pater van Doornik's boek zo belangrijk, omdat het overal herinnert aan de *goddelijke* oorsprong van de leer der Kerk. Dit wordt tegenwoordig niet zelden vergeten. Vandaar een vaak al te gemakkelijke kritiek, die de schijn wekt louter menselijke opvattingen en richtlijnen te beoordelen.

Dit boek voert de ernstige lezer terug naar de onfeilbare bron van ons geloof: Gód zelf. Het behandelt in alfabetische volgorde de voornaamste punten van de leer en geeft telkens precies aan op welke uitspraken van de H. Schrift en de traditie deze steunen. Af en toe is de verklaring wat uitvoeriger, maar over het algemeen heeft de schrijver zich een wijze beperking opgelegd om de overzichtelijkheid niet te schaden. Wat de keuze der onderwerpen betreft, daarbij heeft hij zich laten leiden door zijn ervaring in het Una Sanctawerk: dus zowel de verschilpunten met het Protestantisme als de waarheden, die Katholieken en Protestanten gelijkelijk aanvaarden.

Voor eigen studie is het boek op de eerste plaats bedoeld. Maar ook voor hen, die onderricht geven, lijkt het ons bijzonder nuttig alsook voor studiegroepen, bijbelkringen enz. Het ligt voor de hand, dat het een krachtige aansporing inhoudt de H. Schrift zelf ter hand te nemen en de hele samenhang van de aangehaalde teksten te bestuderen.

Zo mag dit werk van p. van Doornik met instemming begroet worden als een zeer nuttig, aan de eisen van de tijd beantwoordend en betrouwbaar hulpmiddel voor geloofsverdieping en -verdediging. Het zal er niet minder toe bijdrage de gesprekken over geloofszaken te verhelderen en zo het onderling begrip tussen Katholieke en reformatorische christen te bevorderen.

Oliebronnen gevonden in het noorden van Br. Honduras

Brits-Honduras. — Onderzoekingspogingen in Brits-Honduras hebben tot resultaat gehad dat er sporen van de aanwezigheid van actieve olie-bronnen in het noordelijk gedeelte van het land zijn geconstateerd, zo deelde een zegsman van de Gulf-Oil-Maatschappij van Brits-Honduras onlangs mede.

De zegsman was van oordeel dat ofschoon de eerste ontdekking geen positieve aanwijzing is van de aanwezigheid van een voldoende hoeveelheid olie voor een commerciële exploitatie, het toch beschouwd kan worden als het eerste concrete bewijs van de aanwezigheid van actieve oliebronnen.

Leerlingenaantal stijgt in Franse departementen

Franse Caraibische departementen. — In een onlangs gepubliceerd officieel document over de ontwikkeling van het onderwijs in de Franse Departementen, is verklaard, dat het aantal leerlingen op lagere scholen gestegen is van 64.000 in 1946 tot 100.000 in 1957. Ook op het gebied van voortgezet onderwijs is goede vooruitgang gemaakt evenals op dat van de technische- en landbouwopleiding. Er werd ook verklaard dat in de toekomst de voorrang zal worden verleend aan de bouw van meer technische scholen en er zullen ook zoveel mogelijk lagere scholen worden bijgebouwd. Doch aangezien dit zal afhangen van het aantal beschikbare leerkrachten, worden er op het ogenblik kweekscholen voor onderwijzers gebouwd in Guadeloupe en Martinique. Ook zullen verbeteringen worden aangebracht om de capaciteit van de schoolgebouwen voor voortgezet onderwijs welke reeds bestaan en in aanbouw zijn uit te breiden. (Increasing Purpose, a Caribbean Commission Publication).

Dr. C.C.C. Oloughlin bestudeerde nationaal inkomen van B.G.

George Town. — Dr. C.C.C.Oloughlin van het Instituut voor Sociaal-Economisch Onderzoek van de Universiteit van West-Indië, vertrok onlangs uit Trinidad voor een bezoek aan Jamaica.

Gedurende de afgelopen 9 maanden is zij belast geweest met een studie van het Nationaal Inkomen van Brits Guyana, en met de samenstelling van een aantal nationaal-economische verslagen betreffende de kolonie. Wanneer deze klaar zijn, zullen zij een overzichtelijk beeld geven van de economie van de kolonie. Zij zullen ook van groot belang zijn voor de planning en de beschouwing van de toekomstige economische politiek. Een serie economische verslagen over de periode van 1948 tot 1951 werd gemaakt t.b.v. de missie van de Wereldbank.

Het werk van Dr. Olouglin zal ook ramingen bevatten van het Nationaal Inkomen over de periode van 1952 tot 1956.

Op het Instituut zal Dr. Oloughlin zijn studie voltooien en rapport uitbrengen over het nationaal inkomen van Brits Guyana.

Gedurende haar verblijf, gaf zij colleges in de economie.

Verpleegsters in Jamaica krijgen nieuw Opleidings Instituut

Port of Spain. — De verpleegsters van San Fernando zullen binnenkort een project zien welke in hun belang in het leven is geroepen. Het is het Voorbereidend Opleidingsinstituut voor verpleegsters.

Bij de plechtigheid ter gelegenheid van de eerste steenlegging van het nieuwe $ 200.000— internaat zeide de Minister van Gezondheid en Sociale Zorg de Hon. Dr. Winston Mahabir, dat het zijn Ministerie gelukt is de Regering ervan te overtuigen dat het Opleidingsinstituut in San Fernando moet worden gebouwd. Met de bouw zal dan ook spoedig een aanvang worden genomen. Dit is een van de pogingen welke de Regering onderneemt om het probleem waarmede de verpleegsters thans te kampen hebben op te lossen.

De Minister legde er de nadruk op dat de bouw van het nieuwe internaat, die ongeveer 60 verpleegsters zal kunnen herbergen, niet als een definitieve oplossing voor het probleem moet worden beschouwd. De samenwerking van de verpleegsters inroepend, verklaarde de Minister dat de Regering van haar kant al het mogelijke zal doen om aan hun wensen tegemoet te komen en het leven voor hen in Trinidad aangenaam te maken.

„DAG VAN SCHANDE"

Walter Lord reconstrueert de aanval op Pearl Harbour

Het brandende Amerikaanse slagschip „West-Virginia" kort na de Japanse aanval op Pearl Harbour in de ochtend van 7 december 1941. Op de voorgrond een bootje dat het schip is genaderd om een matroos uit het water te halen. Op de brug (midden boven) zijn nog twee mensen zichtbaar. Achter de langzaam zinkende „West Virginia" ziet men nog een gedeelte van het slagschip „Tennessee".

(Van een bijzondere medewerker)

Thans is het al weer ruim 16 jaar geleden, dat de Japanners hun aanval op Pearl Harbour deden: een aanval die automatisch Amerika's deelname aan de tweede wereldoorlog tengevolge had. De strijd begon op 7 dec. 1941 7.55 uur 's morgens plaatselijke tijd. Nog geen twee uur later trokken de Japanners zich terug. In totaal hebben bij deze afschuwelijke daad niet minder dan 2403 Amerikanen de dood gevonden, waarvan ongeveer de helft sneuvelde toen het slagschip „Arizona" de lucht in vloog. Achttien schepen, waaronder twee slagschepen en twee torpedo-jagers, gingen bij de onverhoedse agressie verloren, terwijl op de vliegvelden 188 vliegtuigen vernield werden. De Japanse aanvalsmacht was niet zo veel groter dan de defensiemacht der Amerikanen, maar de grote kracht van de Japanse manoeuvre lag in het volkomen verrassende karakter van de aanval. Op de Amerikaanse basis — zo heeft het officiële onderzoek uitgewezen — had men de elementaire voorzorgsmaatregelen getroffen, maar de grote fout was, dat men feitelijk in de mogelijkheid van een Japans offensief niet wilde geloven. Toen de eerste bommen al gevallen waren, schenen velen op het eiland nog te geloven, dat er een wel zeer realistische oefening werd gehouden, om de paraatheid van de basis te beproeven. Weldra besefte men wat er in werkelijkheid gebeurde, maar toen was het al te laat.

Over 7 december 1941 is al heel wat geschreven en de voornaamste bron voor historici wordt gevormd door de reeks uitvoerige verslagen van de enquête die indertijd door het Congres werd ingesteld. Intussen is kort geleden een nieuw boek *) over „Pearl Harbour" gepubliceerd, dat een meer populair karakter heeft. Dit werk biedt ons geen belangrijke nieuwe onthullingen over het gebeurde, en wetenschappelijke waarde kan er niet aan toegekend worden, maar het voorziet wellicht toch in een behoefte. Het is een spannend verslag van de overval, waarin de gebeurtenissen van uur tot uur op de voet gevolgd worden. De schrijver, Walter Lord, heeft de ramp gereconstrueerd uit gesprekken met enige honderden mensen die erbij betrokken waren, en hij heeft daarbij zowel Amerikanen als Japanners gehoord. Hij heeft zich bovendien ter plaatse georiënteerd om het toneel van de strijd zo nauwkeurig mogelijk te kunnen beschrijven. Over het geheel genomen maakt het boek wel de indruk een goed beeld te geven van de aanval, maar in zijn behoefte om onderhoudend te schrijven schiet Walter Lord nog al eens over zijn doel heen en schijnt hij zijn fantasie nu en dan wel eens al te zeer de vrije loop te laten. Het verslag zou aan kracht gewonnen hebben als het wat „droger" was geweest. In zijn interpretaties gaat het bepaald nog al eens te ver, wat de overtuigingskracht van het betoog niet ten goede komt. Maar intussen treft men vele aangrijpende passages aan in Lords minutieuze beschrijving van de ontstellende reeks evenementen die zich in zo'n korte spanne tijds afspeelden.

Bijzonder interessant zijn de talrijke illustraties waarmee het boek verlucht is. Men moet de auteur dankbaar zijn, dat hij zich zoveel moeite heeft getroost om de tekst met een zo groot aantal, vaak weinig bekende, foto's te verlevendigen.

Toen Roosevelt op de middag na de ramp het Kapitool betrad, om het Congres officieel met het gebeurde te confronteren, sprak hij de volgende historische woorden: „Gisteren, 7 december 1941 — een datum die zal voortleven in schande — werden de Verenigde Staten van Amerika plotseling en opzettelijk aangevallen..."

Zijn toespraak duurde maar zes minuten, en binnen het uur had het Congres in deelname aan de oorlog toegestemd. Maar het was vooral het woord „infamy", schande, dat bij de mensen bleef hangen en dat — zo schrijft Walter Lord — de natie tot een eenheid smeedde, tot de oorlog gewonnen was.

*) Day of Infamy" by Walter Lord. Longmans, Green and Company. London-New York-Toronto.

★

Het gebeurde in Nederland...

Officiële opleiding voor serveersters — Make up inclusief — Rijksdiploma — Soeur Celestine teleurgesteld

Op vier plaatsen in ons land is of wordt binnenkort gestart met een officiële opleiding voor serveerster, nl. in Leiden, Lochem, Oisterwijk en Maastricht. Het initiatief hiertoe is genomen door de inspectie van het nijverheidsonderwijs, dat zich de medewerking heeft verzekerd van de Stichting Vakonderwijs Horeca-bedrijven.

Het is eigenlijk wonderlijk, dat in ons land, waar zoveel serveersters dag in dag uit hun gastvrouwelijke taak vervullen, tot dusver geen officiële opleiding bestond voor dit beroep, dat aan degenen die het uitoefenen zulke zware eisen stelt. Zou het Nederlandse meisje van nature aan die eisen voldoen? Laten we eens aannemen, dat dit wat de algemene houding betreft inderdaad het geval is: dat hoffelijkheid en correctheid haar zijn aangeboren of bij de opvoeding meegegeven. Dan dient ze nog altijd de kennis vergaren, die men bij een serveerster mag veronderstellen: ze moet, om een voorbeeld te geven, weten te onthullen, wat er op de spijskaart schuil gaat achter fraai klinkende en veel belovende Franse benamingen; en ze dient te weten, hoe ze bij een uitgebreid diner moet dekken.

• • •

Nu raak je ook als serveerster „al doende" wel op de hoogte door schade en schande, zoals dat heet. Maar waar de serveerster in vele gevallen het gezicht van de zaak is, laadt ze die schade en schande niet alleen op haar persoon. Trouwens, het gaat niet alleen om het gezicht van de zaak, maar om dat van toeristisch Nederland. Dat zal waarschijnlijk een belangrijke reden zijn, waarom deze eerste cursus voor serveerster gegeven wordt in vier plaatsen die midden in Nederlands belangrijkste toeristencentra liggen, te weten het kustgebied, de Veluwe, midden-Brabant en Zuid-Limburg.

De cursussen, die tegen het nieuwe toeristenseizoen de eerste rijksgediplomeerde serveersters zullen opleveren duren vijftien weken, gedurende welke twee volle dagen lessen worden gegeven: een dag vak-onderricht door een Horeca-instructeur en een dag algemeen vormend onderwijs, het vak betreffend. Dit laatste wordt gedoceerd door de leerkrachten van de huishoudscholen, waar de cursussen gegeven worden; de leerlingen krijgen dan vakken als hoofdrekenen, vreemde valuta, persoonlijke hygiëne (waaronder make-up) en lichaamsvorming, waarbij speciale aandacht wordt geschonken aan een goede manier van lopen en staan. Het „Horeca-onderricht" omvat het serveren van spijzen en dranken, het samenstellen van menu's, het combineren van spijzen en wijnen etc.

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

66

„Meneer," viel Bruins de H.I. in de rede, „u moet me niet kwalijk nemen, dat alles mag zéér belangrijk zijn, maar inspecteur Kielstra bevindt zich in handen van dat geboefte. Volgens mijn mening, hangt zijn leven aan een zijden draad, we mogen geen minuut verloren laten gaan en we beschikken maar over onbelangrijke gegevens."

De H.I. was koel afwijzend in zijn antwoord.

„Dat behoef je me heus niet te zeggen, daar ben ik van op de hoogte, maar we doen het beste te werken volgens de bestaande gegevens. Inspecteur Kielstra......"

„Meneer," de stem van Bruins was bijna smekend, „laten we over de bevrijding van de inspecteur nader overleg plegen, die madame Derby komt later aan de orde."

„Dat ben ik niet me je eens," zei de H.I. „Nu we weten dat de bewuste auto naar Den Haag is gegaan, ligt het voor de hand, dat hij naar villa Uganda is gebracht. Een verhoor van madame Derby, zal ons vanzelf gegevens in de hand spelen omtrent de verblijfplaats van de inspecteur, want gedurende die tijd wordt tevens het huis van onder tot boven onderzocht."

„Weet u ook of de bewuste auto in villa Uganda is aangekomen?" vroeg Bruins.

„Geen van de surveillerende agenten heeft hem gezien," lichtte de H.I. hem in, „maar volgens mij, staat het vast, dat ze hem daarheen hebben vervoerd, waar zouden ze hem anders hebben kunnen wegstoppen?" Bruins werd hoe langer hoe kriebeliger, want hij deelde in geen enkel opzicht de mening van de H.I. Wel zag hij in, dat een verhoor van madame Derby resultaten zou opleveren, maar het oplossen van het raadsel der moorden was nu niet meer primair......de inspecteur moest worden gered en daar was geen tijd mee te verliezen, daar moest alles voor wijken. Inwendig was hij woedend, dat hij niet vrij was om te doen wat hij juist achtte. Hij was het er helemaal niet mee eens, dat Kielstra naar Uganda was gebracht.

„Maar hoe stelt u zich voor, dat ze hem naar binnen hebben kunnen krijgen? Heeft de politiebewaking de heer Derby zien weggaan?"

„Neen, die is gisteren de hele dag onzichtbaar geweest."

Bruins dacht na en vroeg toen:

„Maar meneer, hoe kan de inspecteur in de villa zijn gebracht?"

De H.I. antwoordde met zichtbaar misnoegen.

„Dat lijkt mij helemaal niet moeilijk. We kunnen er zeker van zijn, dat zij onze bewakers hebben gesignaleerd. Je moet niet vergeten, dat om de villa een groot terrein is, dat door kreupelhout, grasperken en geboomte een veilige strook vormt, waarbinnen onze mensen niet kunnen komen zonder in de gaten te lopen. Wanneer zij nu aan de voorkant hun aandacht trekken, kunnen ze aan de achterkant, bijvoorbeeld via de bijgebouwen, de inspecteur naar binnen brengen. Daarvoor behoeft de auto niet naar binnen te rijden. Enfin...... hoe dan ook...... ik wens een ondervraging van Madame Derby en wel direct. Daarvoor ga je met inspecteur Derksen, maar aangezien jij die madame Derby kent, moet jij haar ondervragen. Inspecteur van Vliet heeft opdracht het huis, de garage enfin...... het hele complex nauwkeurig te onderzoeken, daar behoef je je niet mee te bemoeien en nu......"

„Ja maar meneer, de inspecteur hebben ze niet..."

De H.I. negeerde de opmerking van Bruins.

„Er is haast bij. Inspecteur Derksen staat klaar, de anderen ook. Ikzelf ga mee om toezicht te houden en eventuele beslissingen te nemen. En nu...... afmars."

De H.I. stond op en Bruins wist niets beters dan te gehoorzamen, maar hij had kunnen brullen van woede.

Verscheidere auto's en een paar overvalwagens stoven naar de geheimzinnige villa. Zou inspecteur Kielstra daar reikhalzend naar hun komst uitzien of was hij ergens anders gevangen gezet?

Bruins zat in een auto naast inspecteur Derksen, een zwijgzaam mens. „De H.I. heeft mij verzocht aan jou de ondervraging van die madame Derby over te laten," zei hij en uit zijn hele houding sprak duidelijk, dat hij zich gepasseerd voelde. „Ik vind dit wel een beetje ongewoon, al moet ik toegeven dat jij van de zaak alles afweet."

Bruins was nog steeds niet in evenwicht en antwoordde:

„Voor mijn genoegen doe ik het anders niet. Ik zit te springen om de inspecteur op te zoeken en ben er van overtuigd, dat we hem daar niet zullen vinden."

„Jammer, dat deze overtuiging van je niet door de H.I. wordt gedeeld," merkte inspecteur Derksen koeltjes op.

„Zeker jammer," zei Bruins, „maar wanneer u liever de ondervraging van madame Derby op u wilt nemen, dan gaat u gerust uw gang."

„Nou......nou......", suste Derksen, „niet hatelijk worden."

„U heeft gelijk, maar het gaat niet om mijn inzicht, mijn persoon. Ik zal dus straks die madame ondervragen en u zult mij wellicht niet begrijpen, maar ik moet rekening houden met haar aard, haar temperament. Ik moet trachten haar woedend te maken, want dan flapt ze er alles uit. In haar woede weet ze zich niet te beheersen en daar moet ik van profiteren."

De auto reed het terrein van de vila op, de manschappen sprongen uit de overvalwagen en omsingelden het huis in de tijd van een ogenblik. Na herhaald bellen werd eindelijk de deur opengedaan, nu niet door de neger, maar door Anny, het dienstmeisje

Inspecteur van Vliet drong met zijn mannen het huis binnen, gevolgd door Bruins en inspecteur Derksen. Geleid door Bruins liepen beiden de gang in, die naar de salon voerde, toen plotseling madame Derby verscheen en woedend uitriep:

„Wat heeft dat alles hier te betekenen, het lijkt wel een inval van de barbaren. Wat moet u hier" schreeuwde zij Bruins toe in het Frans.

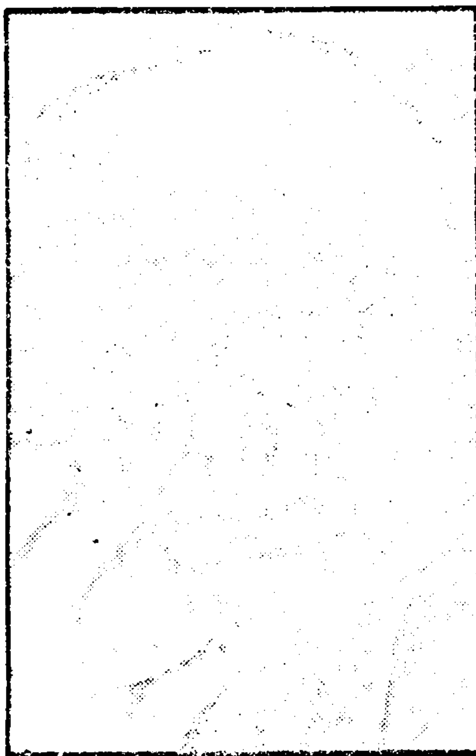
(Wordt vervolgd)

MAURITS DEKKER borduurt

„Op zwart stramien"

Vlucht uit de huiskamer

(Van een letterkundige medewerker in Nederland)

MAURITS DEKKER

Maurits Dekker heeft onder de veelzeggende titel **„Op zwart stramien"** een bundel van zes verhalen gepubliceerd bij de **N.V. Van Munsters Uitgevers-Maatschappij te Amsterdam.** Deze korte geschiedenissen, op zwart stramien geborduurd met de bizarre kleuren, die vaak door de droom aan het leven worden verleend, vormen tezamen een uitnemend staal van Dekkers vertelkunst. De gebeurtenissen door de auteur verhaald spelen zich af in het niemandsland tussen waken en dromen, tussen leven en sterven, en zowel het mededogen voor de medemens als de meedogenloosheid, die Dekker nooit geschroomd heeft in de loop van het mensenleven te constateren, geven aan de novellen een sfeer, welke men kent uit vroeger werk van de romancier, zoals in „Ine Pius Beveelt", een van de meest geslaagde specimina van zijn oeuvre. De humoristische inslag ontbreekt geenszins maar is gemengd met de bitterheid van de teleurgestelde mens; van de mens die door het lot niet op de plaats is gekomen, welke hij zich gedroomd heeft; van de man die voor een dubbeltje geboren is en daarom nooit een kwartje kan worden, zoals de volksmond zegt.

Is er navranter geschiedenis denkbaar dan die van Ome Karel, die de vijftig al gepasseerd is als hij, vissend met het kruisnet, — een bijzonder recht hem verleend met steun van een hoge Piet van de scheepvaartmaatschappij, waarbij Ome Karel als stoker gevaren had tot een ongeluk hem een stijf been en een klein maandgeldje bezorgde — uit het buitengemeen troebele en brakke water van de Buitensingelgracht een levensgrote zeemeermin ophaalt? Dat hij voor dit liefelijke wezen dat niet spreken kan en hem alleen maar kan toelachen in liefde ontbrandt, wie zal het de man kwalijk nemen? Was hij niet op vier opeenvolgende reizen in Galveston verkikkerd geraakt op een door-en-door keurige buffetjuffrouw uit een bar van standing en was er, niettegenstaande hij op zijn vier brieven na zijn ongeluk geen antwoord had gekregen, toch niet iets blijven nasmeulen in zijn ongetrouwd gebleven mannenhart? Niet dat Karel verzuurd was. Welneen! Wie het bed alleen heeft, kan schuin of dwars liggen, zoals hij verkiest. Maar je gaat steeds minder van het leven verwachten, vooral in de nabijheid van het abattoir bij de Veemarkt.

„Achter de gebouwen van de Veemarkt klonk het gedempte loeien van koeien. Stil maar, morgen, als de zon weer opgaat aan de kant van Zeeburg, komen jullie aan de beurt. Dat ging tegenwoordig ook met knoppen, schietmaskers. Komt u maar hier, knop, volgende. En mijn zuster, die juist vóór mij naar binnen ging? Zit al in de worst. Knop! Zo leef je, zo ben je dood. Een mens ook".

Man vangt zeemeermin

En daar vangt een man opeens een zeemeermin. Maar bij Dekker, anders dan b.v. Heijermans, wordt deze zeemeermin het glorieus symbool van al wat Ome Karel in zijn leven gemist heeft. Zij is voor hem niet eens een vrouw. Zij is de belichaming van alles wat mooi, edel, beklagenswaardig (dit is een noodzakelijke kwaliteit in de mensen bij Maurits Dekker), liefelijk en rustig is. De gevoelens van de visser heeft hij in zijn karakteristieke, puntige stijl volmaakt duidelijk gemaakt.

„Nog nooit had hij zich zo veilig en geborgen bij een vrouw gevoeld.

Zonder verlegenheid of verontrustende gedachten keken zij elkander aan: twee die elkaar volstrekt niets te zeggen hadden. Rein, onschuldig en leeg waren hun blikken, als die van een paar lammeren".

Het ligt voor de hand, dat Karel haar niet meer kan verlaten als hij haar uit medelijden op zijn bakfiets naar het Bloemendaalse strand brengt om haar weer aan haar element toe te vertrouwen. Dan komt een hoog oplopende golf met een kuif van schuim als een schelp boven hun hoofden te staan en buigt zich dan over beiden heen.

Dit en andere verhalen uit de bundel tonen de poging van de auteur om te ontkomen aan de huiskamer en huiskamergebeurtenisjes. Tot de laatste oorlog immers was de huiskamer het eigenlijke slagveld, waarop in de Nederlandse letterkunde de levensslagen werden gewonnen of verloren. Van oudsher is dat zo geweest. Het burgerdom dat de Heren de voorrang verleende boven de Keizers en Prinsen — zie de volgorde van de Amsterdamse grachten! — trok alles naar zijn eigen niveau.

Koning op pantoffels

In alle landen en talen is het verhaal van Reinaert de Vos beroemd en wordt graag gelezen. Waar bij een schrijver van niet-Nederlandse nationaliteit of mentaliteit Koning Nobel zich waarschijnlijk had vertoond onder de luister, de glans van zijn Koningschap, de majesteit van zijn heerschappij over alle dieren, daar kon de geniale Nederlandse auteur van dit epos Nobel niet anders zien dan als koning op pantoffels, een vorst die, uiterst goeiig, zich laat ringeloren door zijn gade en, kleine burger die hij in wezen is, prompt bereid blijkt zijn koninklijke prerogatieven en rechten te gebruiken om zich op een infame manier te verrijken of, laat ons zeggen, op een althans weinig koninklijke manier te dien aanzien te gedragen. En ook Reinaert zelf is niet de geniale bedrieger met een levensstijl, die men, tegen beter weten en zijn gevoelens van rechtschapenheid in, zou moeten bewonderen. Neen, hij liegt en bedriegt niet om de lust van het kwaad, niet met een superieure minachting voor degenen die hem maatschappelijk hebben durven uitstoten en negeren. Hij rooft en steelt alleen maar, opdat hij zijn buit naar Maupertuis kan slepen en daar met vrouw en kinderen de boel kan opvreten in een echt burgerlijke genotzucht ten aanzien van tong en buik.

Is het niet ongeloofwaardig dat de legende van de Vliegende Hollander niet uit Nederland stamt? De Kapitein De Decker of Van der Decken wordt uitgestoten uit de Nederlandse belangengemeenschap omdat hij niet naar de kerk gaat. Niet omdat hij niet gelooft, dat interesseert niemand. Maar omdat hij de burgerlijke moraal van het naar-de-kerk-gaan durft te trotseren. En het is wel karakteristiek dat het ergste, dat het burgerlijk brein kon uitdenken, hem tot lot werd: hij mocht niet meer thuiskomen. Hem werd een huis, een gezin ontzegd. Hij moest blijven zwerven, evenals die andere deugniet, die nergens zijn hoofd kon neerleggen: Uilenspiegel. Ook deze was immers gedoemd omdat hij de kleine luiden op de hak neemt niet ten opzichte van hun agrarische stand, maar ten aanzien van hun beperktheid van levenservaring. Hij verstoort de idyllische orde die immers niet de zijne is. Dol geworden door het gebrek aan ruimte in de Nederlanden, wordt hij een opstandige. Maar al vlucht hij telkens verder, toch zal hij nergens verder komen dan de horizon, die immers ook al weer door mensen gemaakt is.

Hoe merkwaardig is het en tevens hoe volkomen te begrijpen, dat wij, Nederlanders, die ons land afwonnen van de zee, geen epos van de zee het onze kunnen noemen. Het vloeiende van de zee, het vluchtige van de lucht tracht de Nederlander zo spoedig mogelijk te consolideren tot de vaste grond, waarop zijn eigen huis staat. Niet voor niets zijn wij in de schilderkunst groot geworden door de interieurkunst. En dat werd weer mogelijk gemaakt omdat onze rijke kooplieden geld over hadden, niet voor het ongrijpbare van de muziek, niet voor de monumenten, die een stad moesten opluisteren, maar voor een schilderij dat grijpbaar is dat men thuis kan ophangen. Ook wel voor een boek, waarop men zijn hand kan leggen en zeggen: dat is van mij!

De bekenste roman die zich bezighoudt met de emancipatie van de vrouw: „De Klop op de Deur" van Ina Boudier Bakker, toont ons bijna uitsluitend de veranderingen die in de Nederlandse binnenkamer hebben plaats gevonden. De groei der sociale beweging wordt besproken over het pluche tafelkleed heen; men confronteert alles met het gezin; men toetst de vooruitgang aan milieu-gewoonten. Immers ons is het leven in het koffienuis, in de club onbekend. Als de Nederlander een etablissement binnengaat om zijn dorst te lessen, inplaats van thuis zijn kopje koffie te drinken, noemt hij dat: uitgaan.

Als de humor optreedt, dan randt hij bij voorkeur de Nederlander aan in de huiskamer. Multatuli schreef het salieavondje bij Juffrouw Pieterse, Beets liet koek vergulden. Van Eeden treft in zijn Grasprietjes herhaaldelijk de burger in zijn heiligdom, de huiskamer. Als een kind straf krijgt, moet het naar zijn eigen kamer, het mag niet meer in de huiskamer blijven. Couperus maakte zijn romanheldin tot iets bijzonders door Eline Vere een afschuw te doen krijgen van huis en huisgezin.

Navrant verhaaltje

Maurits Dekker laat zijn helden meestal naar het lichaam nog wel verblijven in de huiskamer, maar vaak dromen zij. Zij dromen van een oneindigheid, die zij niet bij name kennen. Zij weten soms dat de dichter Marsman gelijk had toen hij schreef: het nest is goed, maar het heelal is ruimer. Daarom zijn Dekkers mensen op een vage manier altijd ontevreden met de status waarin zij verkeren.

In deze bundel is het meest navrante verhaaltje dat van de generaal, die gezien wordt in drukke discussie met een groepje jongens, van wie er een met hem mee gaat. Het kind wordt vermist. Als de rechercheurs bij de generaal thuiskomen vinden zij in de kelder een groot diorama met duizenden loden soldaatjes liggende achter draadversperringen, in loopgraven, in slagorde achter een heuvel. Rijen tanks en pantserwagens. Aan de zoldering hangen jachtvliegtuigen. De generaal wijst de zwakke plekken aan in de stellingen.

„Maar wij moeten de grootste voorzichtigheid in acht nemen", vervolgde hij.... „De inlichtingendienst van de vijand is actief en gebruikt zelfs kinderen voor spionagewerk". „Je hoort het, zelfs kinderen", herhaalde de kleinste rechercheur tot zijn collega. „Eén hebben wij gegrepen, maar dat moet geheim blijven. Het is wel jammer, want het was eigenlijk een aardige jongen", zuchtte de generaal. Hij schoof een paneel van het kamerscherm terzijde en daarachter, aan een balk, hing het lijk van een jongetje met op de rug samengebonden handen.

„Stakker, maar de krijgswetten zijn nu eenmaal hard", mompelde de generaal. De politiemannen beaamden het, maar het was onwaarschijnlijk dat zij begrepen wat het de oude generaal gekost had om het vonnis te voltrekken.

In deze laatste zin ligt het verschil van deze verteller met veel andere schrijvers, die gruwelijke verhalen verzinnen. Dit schetsje is symptomatisch voor het werk van Maurits Dekker: de korte, stevige zinnen; het menselijke mededogen dat eruit spreekt; zijn antimilitairisme; het bewuste realisme; zijn onderscheidingsvermogen tussen functie en menselijkheid; de noodzaak die hij voelt om zelfs een generaal de droom te gunnen iets te betekenen in het leven, als dat leven hem afgedankt heeft. Een novelle als „De Brief" slaat op het gebied van morbide somberheid alles wat de uit Frankrijk geïmporteerde littérature engagée maar zou kunnen opbrengen, terwijl „De Reiziger" van een gehalte is, waarvoor de heer Sartre zelf zich niet zou behoeven te schamen. En dat zegt iets want Sartre is, hoe men er verder ook over moge denken, een van de begaafdste literatoren van deze tijd. Door en door Nederlands, beter nog: Hollands, heeft Dekker ook nu weer kans gezien op dit Zwarte Stramien van de uiterste menselijke eenzaamheid kleuren te borduren van bezinning en kleine vreugden van herinnering. En dat op zulk een wijze, dat bij alle overal achter schemerende zwartheid, die de negatie is van alle kleur, de positieve kanten van het bestaan die accenten van waarheid krijgen, welke Dekker stempelen tot een der humaanste auteurs waarop Nederland mag bogen. Voor liefhebbers van het korte verhaal is hier een uitmuntend geschreven, goed-verzorgde, interessante bundel.

Poolse geleerde Nowinski naar Westen overgelopen

Washington. — De Amerikaanse minister van Justitie, William Rogers, heeft bekend gemaakt, dat de internationaal bekende Poolse geleerde dr Jerzy Leon Nowinski naar het westen is overgelopen en asiel in de Verenigde Staten heeft gekregen.

Dr Nowinski is 52 jaar en zeven jaar hoogleraar geweest aan de universiteit van Warschau. Hij is vooral op de hoogte van het Russische onderzoek op het gebied van hoge temperaturen, veroorzaakt door wrijving van de lucht op metalen. Dit onderzoek is van beslissend belang met betrekking tot de ontwikkeling van straalvliegtuigen, ballistische raketten en kernreakties.

Dr Nowinski is in oktober in de V.S. gearriveerd. Hij had van de Poolse regering toestemming gekregen een reeks lezingen te houden aan de John Hopkins-universiteit.

Parijs. — Oud-strijders uit elf Europese landen hebben op een bijeenkomst in Parijs geprotesteerd tegen de inrichting van lanceerbases voor raketten in Europa en opgeroepen tot het staken van patrouillevluchten van vliegtuigen, die kernwapens meevoeren.

Met algemene stemmen is een resolutie aangenomen, waarin de uitrusting van het Westduitse leger met wapens, die grote verwoestingen aanrichten, veroordeeld wordt.

„STEEK UW TONG EENS UIT"

(Van een medische medewerker)

Tong en neus zijn heel verschillende organen, die schijnbaar weinig met elkaar te maken hebben. Dat dit echter alleen maar schijn.

Voor het proeven is een intensieve samenwerking tussen beide noodzakelijk. De fijnproever kan zijn neus niet missen; zonder een gevoelig reukorgaan kan de mens slechts vrij grove smaakverschillen waarnemen.

Nog een voorbeeld van de gecompliceerde samenwerking van reuk- en smaakorgaan is het roken. Een lekkere pijp, sigaar of sigaret wordt zowel door mond als neus genoten. Hieruit volgt begrijpelijkerwijs, dat bij de kettingroker de waarneming van de zintuigen is afgestompt, zodat er van echt genieten geen sprake meer is en het roken niet veel anders is geworden dan een gewoonte, een onmiddellijk toegeven aan de impuls zodra deze opkomt.

Het proeven is slechts één van de belangrijke functies van de tong. Van dit kleine orgaan valt nog veel meer te vertellen.

Als een dokter bij een zieke komt die hij gaat onderzoeken, is een van de eerste dingen die hij vraagt: steek uw tong eens uit. Aan de tong valt namelijk heel wat te zien en uit het eenvoudige bekijken ervan kunnen soms belangrijke conclusies worden getrokken aangaande de algemene gezondheidstoestand.

Op de eerste plaats is het uiterlijk aspect van de tong van belang, dit wil o.a. zeggen: de kleur. Bij roodvonk bijvoorbeeld heeft de tong een eigenaardige donkerrode, voor deze ziekte typische kleur. Voorts is het van belang of de tong vochtig en-of beslagen is. Onder andere bij koortsige ziekten (vooral bij kinderen en oudere mensen, die niet genoeg drinken) is een droge tong een aanwijzing dat er een vochttekort ontstaat. Ziekten waarbij veel drinken niet gunstig is zijn zeer zeldzaam; in het algemeen kunnen wij zeggen dat de meeste mensen en zeker de meeste zieken eerder te weinig dan te veel drinken.

Bij koortsige ziekten verliest het lichaam veel vocht door het zweten en aangezien dan extra veel afvalstoffen worden gevormd treedt er gemakkelijk een absoluut of relatief vochttekort op, waardoor de uitscheiding van deze afvalstoffen via de nieren wordt vertraagd. Een van de taken van een verpleegster (ook in huiselijke kring) is derhalve er voor te zorgen dat een zieke veel drinkt. Zoals gezegd: bij koorts is dit dubbel belangrijk.

Aan de tong valt heel wat te zien over iemands algemene gezondheidstoestand

Het oppervlak van de tong kan eveneens aanwijzingen geven, die in de richting van een bepaalde ziekte wijzen. Een normale tong is ruw, bij een bepaalde vorm van bloedarmoede, die tegenwoordig zeer goed is te behandelen, is de tong volkomen glad als de neus van een pas gepoetste schoen.

En tenslotte kan de arts uit de wijze waarop de tong wordt uitgestoken bepaalde conclusies trekken.

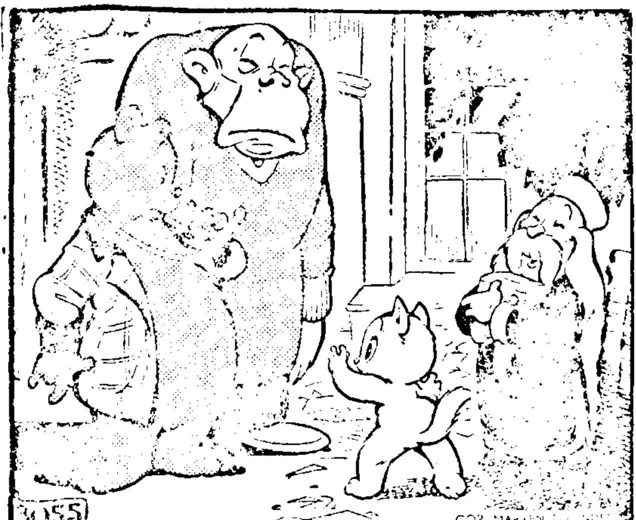
Dan zijn er nog de gewichtige functies die de tong kan verrichten door zijn zeer ingenieuze en ingewikkelde spierapparaat. Een tiental verschillende spiertjes zorgt voor doelmatige en uiterst fijne bewegingen waardoor wij kunnen spreken, kauwen en slikken.

Iedereen weet wel dat wij bij het spreken onze tong intensief gebruiken. De tong is een hulpmiddel bij de articulatie: de klank- en lettervorming. Merkwaardig is dat stoornissen in de articulatie zelden berusten op een afwijking aan de tong zelf. Slissen bijvoorbeeld ontstaat door het aanwennen van een foutieve tongstand en -bewegingen. Het gebit heeft er niets mee te maken.

Zonder tong zou het niet meevallen het voedsel voortdurend en regelmatig zo tussen de kiezen te duwen dat het geheel fijngekauwd en vermengd met speeksel kan worden doorgeslikt. Deze laatste handeling wordt trouwens ook weer ingeleid door de tong ...

Aangezien ook de dieren, met name de planteneters, hun tong weinig rust gunnen, tengevolge waarvan hij soepel blijft, valt het niet te verwonderen, dat de tong een van de meest malse vleessoorten is en vanwege de malsheid en de fijne smaak als een delicatesse wordt beschouwd.

Heer Bommel en de Achtgever

3055. Heer Bommel keek met grote voldoening naar de gouden sleutel om zijn hals en mompelde iets over het mooie van het heerzijn. Doch toen merkte hij, dat de geweldige I Oen, die tot nu toe niets gezegd had, achter hem was gaan staan. Het was duidelijk, dat hij dit wat griezelig vond.

„Heb geen angst", zei Ping Po geruststellend. „De nederige I Oen is slechts een achtgever. Hij hoort bij het schatkistsleutel en volgt alleen de bevelen op van de drager daarvan. Hij zal U blindelings gehoorzamen wanneer U „geef acht!" zegt, want hij is opgevoed door een wachtmeester der huzaren, die hem ook het spreken heeft geleerd".

„O......" zei heer Ollie twijfelachtig. „Is 't waar?"

„Tot Uw orders", sprak nu I Oen met bronzen stem.

„ „Ziet U?" hernam de grijsaard. „Zolang U hem bij U hebt hoeft U geen geveld te vrezen!"

„Hm" zei Tom Poes. Ik weet het niet, heer Bommel, maar ik geloof, dat U deze betrekking maar beter niet kunt aannemen. Er komen alleen maar moeilijkheden van. Wat moet U met die schatten? U hebt toch zelf geld genoeg?"

„Je praat naar dat je verstand hebt", zei heer Ollie berispend. „Geld speelt geen rol voor iemand van mijn stand, dat weet je. Dit gaat niet om geld, maar om de eer, als je begrijpt wat ik bedoel!"

„U spreekt woorden van wijsheid!" prees de oude. „Het gaat niet om geld, het gaat om schatten! Kijk".

Nu opende hij het slot van het kistje en hief het deksel op, zodat een felle gloed van robijnen, smaragden en brillanten heer Bommel's gelaat belichtte.

„De ster van het Oosten", hernam hij ontroerd. „De zon van het Midden, de steen der Wijzen, de groene vlam en het rode vuur...... alles zit er in. Het is niet de hoeveelheid maar het is de kwaliteit die het doet. Beheer de schatten goed, o, grote mandarijn!"

Deskundigen van de I.A.O. zullen onderzoek instellen naar beschikbare „Man Power" in Trinidad

Port of Spain. — De eerste van vier deskundigen van de Internationale arbeidsorganisatie wordt hier vóór het eind van het jaar verwacht. Hij zal een onderzoek leiden over de beschikbare „manpower" in verband met een plan van de I.L.C. om de kolonie bij te staan in het verwezenlijking van onderzoekingen en enquêtes en in de herziening van de sociale wetgeving.

Begin volgend jaar worden twee andere deskundigen verwacht; één om de arbeidswetten te herzien en de ander om een onderzoek in te stellen naar de opzet van maatregelen betreffende de sociale zekerheid. De vierde deskundige zal eind volgend jaar aankomen samen met de Heer Lennox C. Otwan om een plan voor de z.g. „opleiding binnen het bedrijf" in te voeren. De Heer Otwan heeft een „fellowship" gekregen van de I.L.O. om dit soort onderwijs te bestuderen. Hij zal begin volgend jaar uit de Kolonie vertrekken voor zijn opleiding welke ongeveer 6 tot 9 maanden zal duren.

Op zijn terugreis zal de Heer Otwan vergezeld zijn van de deskundige die het programma hier zal introduceren, terwijl de Heer Otwan later zelf de leiding ervan op zich zal nemen. Deze tchnische hulp is het gevolg van besprekingen welke gehouden werden tussen de I.L.O. en de Heer Donald Granado, Minister van Arbeid. Toen deze laatste de Conferentie van de ILO in Genève bijwoonde.

Onderzoekingsschip voor de Antiguaanse visserij

Antigua. — Het Departement van Visserij van Antigua heeft onlangs een onderzoekingsschip te water gelaten welke verdere bijstand zal verlenen aan vissers op het eiland. Dit schip zal voorzien zijn van apparaten voor de localisatie van visbanken en het verrichten van dieptepeilingen en zal ook gegevens verzamelen over de visbewegingen in de omliggende wateren. De plechtigheid werd o.a. bijgewoond door de Gouverneur, de Administrateur en de Minister van Handel en Productie. Deze bijstand van overheidswege aan de vissers heeft reeds gunstige resultaten opgeleverd gezien de grote vangsten. De volgende stap zal zijn het instellen van geschikte markt- en distributiefaciliteiten voor de binnenkomende vis teneinde de vissers te helpen met het verkopen van hun overschot.

Colombo. — In Colombo zijn achttien mensen om het leven gekomen als gevolg van hevige regens gepaard gaande met overstroming.

Eric de Noorman: DE G OUDEN DROOM

27—37 Eric voelt dat hier voor hem een kans ligt om uit deze hopeloze toestand te komen en die kans wil hij grijpen, bovendien moet hij daarbij meteen het schip met goud dat Orm op de kust heeft gezet in de wacht zien te slepen. Vurig hopend dat de ander hem niet doorziet, zegt hij onnozel! „Als wij het scheepje krijgen dat Svein Langtand eerlijk teruggegapt heeft, kunnen wij overleg plegen met onze mensen op het eiland." „Ik geloof dat jouw voorstel daar ook niet slecht ontvangen zal worden en daarna komen we dan tezamen hier weer terug". Hake heeft intussen steeds Halfra scherp gadegeslagen. De Yarl kan zijn misnoegen over deze gang van zaken nauwelijks verbergen en traag grijnzend zegt de zwarte Viking; „Hersens heb je ook, merk ik, maar je plannetje kan niet doorgaan. Dat scheepje van jou is namelijk gezonken en al was dat niet zo, dan ging ik er nog niet op in, want ik ben niet zo goed gelovig als jij schijnt te denken. We moeten elkaar eerst een beetje leren kennen, vat je?" Eric verbleekt en houdt de adem in. In gedachten ziet hij Orm zoals hij hem achterliet. Schor klinkt zijn stem als hij zegt: Gezonken...... Het scheepje...... Zo is het". „Een paar van mijn mannen zagen het. Zwaar slagzij dwars op de wind de baai uitglijdend en daan zinken, Een diepe stilte volgt op deze woorden. Svein slikt hoorbaar en tuurt naar zijn kapotte schoenen. Halfra snuift! „Je schijnt het je nogal aan te trekken", klinkt de kille stem van Hake. Eric kijkt de man even aan. „Hij was mijn vriend, zegt hij eenvoudig. „Jammer", zegt de Viking onverschillig. „maar zo iets staat een zeeman nou eenmaal te wachten". „Ik heb een ander voorstel, „Jullie kunnen dat roeibootje krijgen" daar kan je niet veel mee uithalen". Zeker is zeker".

„Het duurt wel een paar dagen, voor we de schepen die die lange vent daar onklaar heeft gemaakt weer in orde hebben". „Wacht dus maar rustig af op je eiland, tot we jullie daar oppikken". Eric knikt zwijgend, hij begrijpt één ding en dat is, dat ze nu lelijk in het nauw zitten.

Het dagblad „L'Information" op Martinique over de „CREDITAG"

Martinique. — Het dagblad „l'Information" op Martinique, publiceerde onlangs een artikel over de „Société de Crédit pour les Antilles et la Guyane" de CREDITAG. Het is een krediet-organisatie voor de Franse Caraibische Departementen en is een filiaal van de Caisse Centrale de la France d'Outre-Mer (de Centrale Bank voor de Franse Overzeese Gebieden), welke pas in Martinique gevestigd is. De direkteur van CREDITAG wordt bijgestaan door deskundigen, die hem van advies dienen over kwesties betreffende landbouw, woningbouw en nijverheid.

Voor elk van de 3 departementen Martinique, Guadeloupe en Frans Guyana, is een technisch Directeur aangesteld en een andere technische Directeur is belast met de afdeling visserij. De voornaamste taak van CREDITAG is het verstrekken van leningen ten behoeve van land- en woningbouw en nijverheid. Sedert zijn vestiging in februari 1957, heeft het 87 leningen verstrekt, tot een totaalbedrag van 104 millioen francs.

25 Leningen waren bestemd voor de visserij, 8 voor landbouwdoeleinden, 20 voor verbetering van de woningtoestanden, 30 voor de nijverheid en 4 voor verschillende doeleinden. Er dient vooral de nadruk op gelegd te worden dat CREDITAG niet wil concurreren met de locale banken en verwijst ook alle aanvragen die niet binnen zijn competentie vallen naar hen.

De leningen worden gesloten voor een periode van 4 tot 5 jaar. De rentevoet is 4% voor leningen onder de 500.000 francs en 5½ tot 7% voor leningen boven dit bedrag. CREDITAG werkt in nauwe samenwerking met de landbouwcredietbank. Voor wat betreft de verbetering van de woningtoestand leent CREDITAG alleen uit voor de verbetering of de uitbreiding van bestaande huizen en installaties, zoals bijvoorbeeld de waterleiding. Voor de bouw van huizen moeten de aanvragers zich rechtstreeks richten tot de „Caisse Centrale de la France d'Outre-Mer". Ten behoeve van de visserij heeft CREDITAG een speciale vissersboot aangeschaft voor Martinique.

Er is reeds een opleidingsschip in Guadeloupe waar jonge vissers uit Martinique opgeleid kunnen worden, indien zij dat willen. CREDITAG heeft thans een nieuw project gelanceerd in Trois-Ilots op Martinique, waar hij leningen verstrekt tegen een lage rente aan de bewoners van deze streek, teneinde het in staat te stellen het aangezicht van hun huizen te verbeteren.

Dr. Rose-Rosette, burgemeester van Trois-Ilots en gedelegeerde naar de 7e West-Indische Conferentie, deelde aan ambtenaren van het Centrale Secretariaat mede dat dit experiment een groot succes is geworden op de Westkust van Martinique in de omgeving van St. Pierre.

Jamaica gaat een nieuw koelhuizen-complex bouwen

Kingston. — Twee grote projekten, welke veel zullen kunnen betekenen voor de ontwikkeling van de visserij, de landbouw en andere industrieën in het algemeen op Jamaica werden onlangs aan het Huis van Afgevaardigden aangeboden. De projekten, vervat in een ministeriële brief van de minister voor ontwikkeling, voorziet in de bouw van een koelhuizencomplex op de terreinen van de Jamaica Ice Co., een overheidsonderneming te Greenwich Town en waarvan de voorlopige kosten $ 100.000 zullen bedragen. Ook is voorzien de bouw van een visserswerf op dezelfde terreinen en die $ 30.000 zal kosten. Er wordt verwacht, dat later nog een bedrag van £ 50.000 besteed zal worden aan de koelhuisinstallatie.

De installatie, welke snel- en diepvriesfaciliteiten zal verschaffen, zal geëxploiteerd worden door een nieuwe maatschappij, welke gefinancieerd wordt voor een bedrag van £ 50.000 door de Regering en voor nog £ 50.000 door een lening uit particuliere bronnen. De exploitatie van de werf zal in handen zijn van de Jamaica Ice Co. Ltd., de makers van beide projekten.

Uit Arubaanse Politierapporten

Oranjestad. — Door de heer Boy Eman, eigenaar van het jacht „Stormking", werd gemeld, dat hij, voor de haveningang, een drijvend bootje oppikte en binnenbracht. Het bootje was onbemand en vermoedelijk los geslagen. De eigenaar kan nadere inlichtingen krijgen bij de heer Eman op Tarabana.

Een 16-jarig meisje van Santa Cruz kwam aangifte doen van een afschuwelijk geval van dierenmishandeling. Een haar bekende man had haar hond opzettelijk dood gereden. Kinderen, die nog hadden willen helpen, kwamen, met bloed besmeurd, haar het droevig nieuws vertellen. De politie onderzoekt de zaak.

Een heer te San Nicolas deed aangifte van het feit, dat zijn twee broers bij hem thuis de boel op stelten zetten en het meubilair, waaronder ook een radio en de ruiten vernielden. De politie zocht aanvankelijk vergeefs naar de wildemannen, maar enkele uren na het gebeurde werden zij door de recherche aangehouden.

Bewaker Van Putten plotseling overleden

San Nicolas. — (R) In de wachterswoning van de Swingsters Square Garden is gisteren het stoffelijk overschot gevonden van de heer J. van Putten, in leven bewaker van de „Garden". De heer Van Putten moet door een natuurlijke oorzaak zijn overleden. Hij was een oom van de bekende sportsman Roy van Putten, die in de Verenigde Staten een opleiding volgt voor sportleider.

Drs. BOEKHOUDT op Aruba

Oranjestad. — Aan boord van de „Oranje Nassau" van de KNSM, welke vanmorgen de haven binnenliep, arriveerden hier de heer en mevr. Maiky Boekhoudt, en hun zoontje. Voor familie en vrienden werd het een groots weerzien.

De heer Boekhoudt is tien jaar geleden naar Nederland vertrokken en kwam zes jaar geleden twee maanden met vakantie.

Na op Aruba bij de Frères de lagere school te hebben doorlopen, ging de heer Boekhoudt naar Curaçao, waar hij de Mulo voltooide en vervolgens de Algemene Middelbare School. In Nederland studeerde hij aan de R.K. Hogeschool te Tilburg, waar hij kort geleden slaagde als drs in de Sociologie.

Hiermede is hij tevens de eerste Antilliaan, die een studie in deze richting voltooide.

De familie Boekhoudt neemt voorlopig intrek bij haar ouders in de La Sallestraat nummer 16.

Drs Boekhoudt zal te zijner tijd in dienst van de overheid treden, maar in welke functie dat zal zijn is nog niet bekend.

Nieuwe Zusters voor Huize Bethanie

Oranjestad. — Aan boord van de „Oranje Nassau" van de KNSM keerden vanmorgen de Eerw. Zusters Magdalena, Maria en Lidwina van Huize Bethanië op Aruba terug. Bovendien arriveerden, ter versterking van de staf per zelfde gelegenheid nog drie nieuwe Zusters.

Aan boord bevindt zich ook een gedeelte van het meubilair voor het Klooster, dat nu nagenoeg gereed is. Zodra de Zusters het nieuwe Huis hebben betrokken, komt de woning, die thans door haar gebruikt wordt, vrij. Dat huis was geprojekteerd voor 15 kinderen. Helaas betekent het vrijkomen van het huis niet, dat er nu ook 15 nieuwe plaatsen komen. Huize Bethanië is overbevolkt en het vrijkomen van de woning betekent dus slechts, dat de behuizing voor de jeugd, die er ondergebracht is, wat normaler zal worden.

De Eerw. Zusters van Bethanië beheren naast het jeugdtehuis ook de meisjesschool van Noord.

VERZOEK AAN ONZE ABONNE'S OP ARUBA

Theoretisch is de bezorging van de „Amigoe" perfekt . . . . Jammer, dat er een enkele maal verschil bestaat tussen theorie en praktijk. Indien het eens mocht gebeuren dat U Uw Amigoe niet, of te laat, ontvangt, wilt U dan direkt (liefst dezelfde avond nog) ons kantoor opbellen (1233). U krijgt, indien enigszins mogelijk, de krant dan alsnog bezorgd, terwijl maatregelen worden getroffen om herhaling te voorkomen. Door ons onmiddelijk te waarschuwen als er iets mis is met de bezorging, doet U ons een groot plezier.

Santa komt vrijdag

Oranjestad. — Van de agente van de Grace Line, Eman Trading Co., vernemen wij, dat de „Santa Rosa" vrijdagmorgen in de haven van Oranjestad wordt verwacht. Het schip heeft 170 passagiers aan boord.

St. Thomas won eerste ronde Sportwedstrijden

Oranjestad. — Gisteren is in de Tivoliclub het sporttournooi tussen Tivoli en de R.K. Onderwijzersbond St Thomas begonnen met een schaakontmoeting. St Thomas won deze eerste ronde met 6—4. De uitslagen waren: dr Dennert (Tivoli) verslaat S. Emerencia; H. Dumaine (St Thomas) verslaat Mortey Stern; Oscar Hart (Tivoli) verslaat G. Straver; E. Solognier (St Thomas) verslaat A. Arends en Van der Logt (St Thomas) verslaat I. Gottfried.

Vanavond volgen in Tivoli en Huize Maris Stella de tafeltenniswedstrijden.

Eerste candidaten voor Prins Carnaval

Oranjestad. — Gisteravond, tijdens een vergadering van het Centrale Carnavalscomité, bleken de navolgende clubs een kandidaat te hebben gesteld voor de functie van Prins Carnaval: Tivoli, Social Club, Federation Club, Commandeursbaaiclub, Royal Club en Bonaire Club.

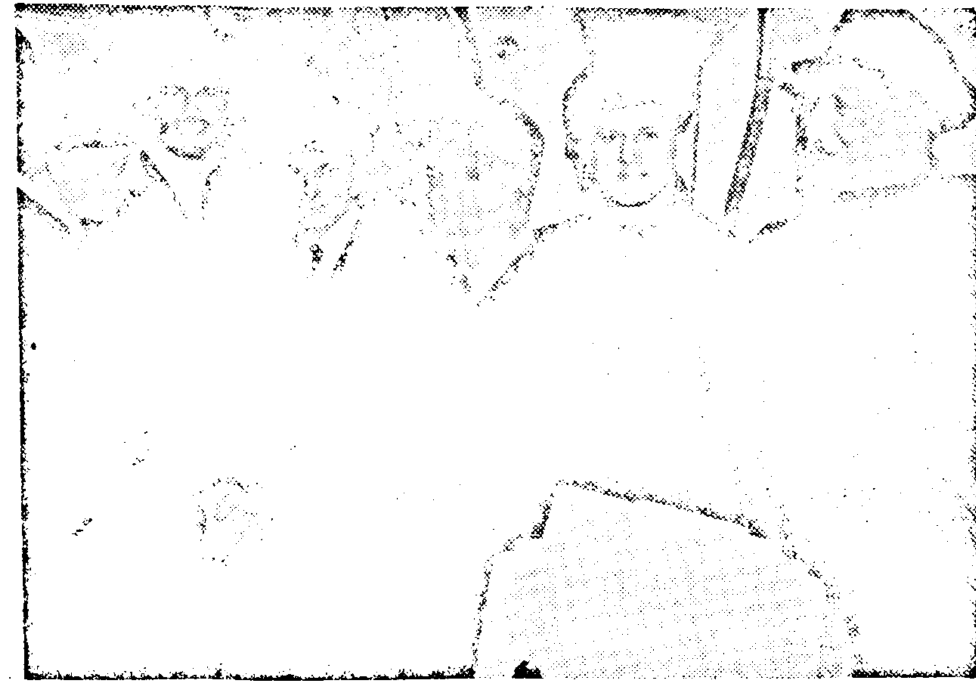
De verkiezing van de Prins vindt zaterdagavond plaats in het gebouw van de Vereniging Suriname te San Nicolas. Dat gebeurt tijdens een feest dat van negen uur des avonds tot drie uur des morgens zal duren. Om twaalf uur precies wordt de keuze bekend gemaakt. Er zullen vele attrakties zijn, het conjunto Rey de Copas zorgt voor pittige muziek. Een ieder is welkom. Heren betalen ƒ 2,50, dames ƒ 1,—.

Van vakantie keerde op Aruba terug de heer Casper Laclé, die nu de gelederen van het Carnavalscomité is komen versterken. Verder werd van de heer Morris Nyack bericht ontvangen, dat hij twee japonnen aan het comité schenkt, als prijzen voor de Koningin en haar eerste hofdame.

Onze Vloot was gulle Kerstman

Oranjestad. — Door het bestuur van de afdeling Aruba van „Onze Vloot" werd van de commandant van Hr Ms „Zeeleeuw", de Ltz. I. M. Deege, een bedankbrief ontvangen voor de kerstpakketten, die door de goede zorgen van „Onze Vloot" aan de opvarenden konden worden uitgereikt.

In de Kerstweek werden verder de opvarenden van alle Nederlandse koopvaardijschepen, die de haven aanliepen kerstgeschenken gezonden, terwijl tijdens het kerstdiner in de marinierskazerne ook een Onze Vlootgeschenk aanwezig was voor ieder der aanwezige officieren, onderofficieren en bemanningsleden.

Op Oudejaarsavond arriveerde als 25.000e schip op de Nieuwe Waterweg, het Israëlische schip „Kedma" uit Haifa. Kapitein T. Smolensk (midden) en zijn officieren werden op de brug gefeliciteerd door de zeeloods (links), de havenloods en de sleepbootkapiteins.

GRAP OF WERKELIJKHEID?

Schoten SOVJETS een met een mens bemande raket af?

Moskou. — In westelijke kringen te Moskou meent men te weten dat zich voor het eerst een mens aan boord heeft begeven van een Russische raket, die tot een hoogte van 300 km. is afgeschoten. Men herinnert er in deze kringen aan, dat Sowjet-pers onlangs heeft verklaard, dat de eerste mens die de Kosmos zou bereiken, een Sowjet-burger zou zijn.

Volgens de geruchten die in Moskou de ronde doen, zou de raketreiziger behouden op aarde zijn teruggekeerd.

Van officiële zijde is echter geen enkele aanwijzing omtrent de juistheid van het bericht gegeven.

Het officiële Sowjet-persbureau Tass deelde desgevraagd mee, dat er niets bekend was van een lancering van een bemande raket. Ook radio-Moskou meldde in zijn nieuwsuitzending niets van een dergelijk gebeuren.

In welingelichte kringen te Moskou wordt het bericht dan ook voor onwaarschijnlijk gehouden.

Formidabele grap?

Is het gerucht over de Russische bemande raket niets meer dan een formidabele grap? Men vraagt zich dat af, nadat bekend is geworden dat er in Rusland een film bestaat, welke voor propaganda doeleinden gebruikt wordt. De titel: „De weg naar het heelal". De film is het eerst genoemd op zeven november, toen het nieuwsbureau Tass meldde, dat deze film gebaseerd is op de laatste theorieën en ontdekkingen van de geleerden op de wereld. De film laat zien hoe de mensen de maan bereiken, steden bouwen op het oppervlak van de planeet en de natuurlijke bronnen exploiteren.

„Het eerste kosmische schip — een drietraps-raket — is bemand afgeschoten, zo meldde Tass.

„Aangedreven door de kracht van de eerste trap, giert het de ruimte in. De eerste en dan de tweede stage van de raket ontsteken zich en dan begint de raket de aarde te omcirkelen. De bemanning zendt gegevens naar de aarde".

En dan, zegt Tass, kleden de mannen zich in speciale pakken die de beweging in het heelal geconstrueerd zijn. Zij klimmen naar buiten en zijn in de ruimte. Na enkele uren gaan zij weer aan boord van hun raket, het toestel wendt zijn vlucht en begint langzaam, geleidelijk aan in spiralen naar het aardoppervlak te dalen".

Het moet dit bericht geweest zijn dat uitgegroeid is tot het gerucht van gisteravond, meldde Reuter.

Nog niet gereed

Rusland is niet klaar om een bemande raket de ruimte in te zenden, zo heeft men in Londen een woordvoerder van de Russische ambassade aangehaald.

De woordvoerder, de eerste secretaris Yuuri Modin, legde deze verklaring af op een bijeenkomst van Britse dierenvrienden, welke vrienden op de ambassade kwamen protesteren tegen het gebruik van Spoetnik-honden.

Modin verzachtte de protesten enigszins door te zeggen, dat in Rusland volgens de aldaar gebruikte methoden, dieren het eerst aan de beurt zijn voor wetenschappelijke proeven, dan eerst komen de mensen.

Volgens Modin beschikt Rusland over 275 speciaal geoefende ruimtehonden, die op de wetenschappelijke centra hun beurt afwachten voor een reis door het heelal. Hij zou niettemin de Britse protesten (van de dierenvrienden) naar Moskou doorgeven.

Volgens zekere berichten hebben Amerikanen ook reeds proeven met dieren genomen. Erger is, dat Amerikaanse kinderen, volgens de protesten van de Britse dierenvrienden, lilliput Spoetniks lanceren met muisjes er in).

Verschillende Amerikaanse deskundigen op het gebied van raketten en ruimtevaart hebben hun meningen gegeven over het gerucht, als zouden de Russen een bemande raket met succes hebben afgeschoten.

Het lid van de senaats-subcommissie van defensie, Estes Kefauver, zei niet verrast te zijn over de mogelijkheid, met het oog op de beide spoetniks. Hij zei dat elke twijfel moet worden vervangen door zekerheid.

De directeur van het Smithsonian sterrekundig instituut, dr. Fred Whipple, die in het volgen van de kunstmanen een belangrijke rol speelt, zei: "Zij (de Russen) hebben reeds eerder gesproken over een bemande raket. En zij hebben reeds een kunstmaan gelanceerd met een hond aan boord".

In Washington kwamen de leiders van het "Naval Research Laboratory" in vergadering bijeen. Dit instituut, dat de uitvoering van het Vanguard-satelietproject mede dirigeert, reageerde met verrassing op de mededeling over de Russische proef.

Een soortgelijke reactie was te bespeuren in de nationale akademie voor wetenschappen. Een woordvoerder was van mening, dat mocht dit waar zijn, het zo goed als zeker is, dat de Russische proef een tweeledig doel dient: wetenschappelijke onderzoeking in het kader van het geofysisch jaar en in militair onderzoek.

Bond van R.K. kweekscholen in Nederland is ontevreden over de salarissen

Utrecht. — In een uitvoerige rede heeft de voorzitter van de Bond van R.K. Kweekscholen in Nederland, de heer K. Hanselman, tijdens de algemene jaarvergadering, die te Utrecht werd gehouden, enige vraagstukken aangesneden, die zowel de positie van het kweekschoolonderwijs als de aan dit onderwijs verbonden leraren raken. Hij was pijnlijk getroffen door het feit, dat de salarissen van de leraren van het kweekschoolonderwijs nog steeds niet het niveau hebben bereikt, dat de Raad van Leraren reeds jaar en dag voorstaat.

Met de commissie voor het V.H.M.O. is de commissie van het georganiseerd overleg voor het kweekschoolonderwijs van oordeel, dat een werkelijke bespreking van de salarissen eerst aan de orde kan nadat de minister kennis genomen heeft van de resultaten van het interdepartementaal onderzoek.

Bij het lezen van het onlangs gepubliceerde „zwartboek" ontkomt men niet aan de indruk, aldus de voorzitter, dat de sfeer van wederzijds vertrouwen en van eerbied voor elkaars standpunten in het verleden vaak geweld is aangedaan. Verbetering hiervan kan de eerste deugdelijke bijdrage zijn tot het vurig verlangde werkelijke overleg.

Wijzend op de spreekwoordelijke trage gang van zaken op het ministerie van O.K. en W., vroeg de heer Hanselman zich af, of dit geen gevolg is van een gebrek aan coördinatie. Velen vragen zich af of de bijzondere status, de grote belangrijkheid en de uitgebreidheid van de kweekschoolopleiding en de opleiding tot kleuteronderwijzeres niet een afzonderlijke afdeling op het ministerie vereisen.

De voorzitter was de minister dankbaar voor de indiening van het wetsontwerp over de toelating van onderwijzers en bezitters van middelbare akten tot de universitaire examens, welk wetsontwerp hij een openbreken van barrières noemde. Zijn dankbaarheid wordt echter sterk getemperd door het feit, dat de wig in genoemde barrières nog te klein is. De minister stelt terecht, dat de kweekschoolopleiding moeilijk vergelijkbaar is met H.B.S. A en dat de toelating tot de universiteit op de eigen merites van de kweekschool beoordeeld moet worden, maar het is uitermate vreemd, aldus de voorzitter, dat de minister deze merites op sommige punten klaarblijkelijk lager stelt dan die van enig middelbaar schooltype. Er zijn inderdaad wel enige hogere merites aan te wijzen bij enkele vakken, die door de minister absoluut niet worden vermeld.

Westelijke diplomaten hebben visa nodig voor W.-Berlijn

Berlijn. — Het Oostduitse ministerie van buitenlandse zaken heeft bekendgemaakt, dat van 1 januari af Amerikaanse, Britse en Franse diplomaten in West-Berlijn in- en uitreisvisa bij de Oostduitse regering moeten aanvragen in plaats van bij de Russische autoriteiten.

De Verenigde Staten, Groot-Brittannië en Frankrijk erkennen Oost-Duitsland niet en daardoor ook zijn bevoegdheid visa te geven.

In Oostduitse bekendmaking wordt gezegd, dat het vervoer van westelijke troepen van en naar west-Berlijn niet onder de nieuwe regeling valt.

Een westelijke woordvoerder zei, dat de diplomaten gewoonlijk per vliegtuig van en naar West-Berlijn gaan en dan geen visum nodig hebben.

Barbados bezig met 5 jaren plan

Sint Kitts. — De heer P. R. Ellis, Minister van Financien van St. Kitts zei verleden maand in Barbados dat men reeds hard op weg is met de uitvoering van het vijfjarenplan van het eiland voor 1955-1960, ofschoon het plan belangrijke vertraging heeft ondervonden en men er pas dit jaar mee is begonnen. Hij zeide dat gedurende de laatste vier maanden ongeveer tien Ontwikkelings- en Welvaartsprojecten goedgekeurd zijn en dat naar gehoopt wordt binnenkort een aanvang zal worden gemaakt met de uitbreiding van het vliegveld van St. Kitts waardoor de Viscounts en de D.C.-6 vliegtuigen zullen kunnen landen.

Amman. — In het gebied van het oude fort van Amman, de Jordaanse hoofdstad, zijn graven van kanaanieten ontdekt waarin zich koperen en ijzeren potten en scherven aardewerk bevonden daterend uit de tijd van koning David, 1000 jaar voor Christus. Hieruit schijnt af te leiden te zijn, dat het fort, dat in de oudheid Parabo Amoen heette, door Arabische kanaanieten was bezet voor de amorieten er leefden.

Fabriek voor „prefabricated"-huizen in Trinidad

Port of Spain. — Op Trinidad is men bezig met de bouw van een fabriek voor de vervaardiging van z.g. "prefabricated"-huizen met het z.g. Bartrev hout. Dit is een soort timmerhout vervaardigd uit houtafval en andere residuën van de machinale houtbewerking. De huizen worden kant en klaar afgeleverd op de gewenste plaats. Door dit project zullen geschikte en goedkope huizen voor arbeidsgezinnen beschikbaar komen en zal zeer zeker er toe bijdragen om het grote huizenetkort welke thans op Trinidad heerst te verlichten. De huizen zullen kant en klaar van 3.800 tot 4.800 Brits-Indiëen met ongeveer hetzelfde bedrag sche Dollars kosten (dit komt over in Antilliaanse guldens).

Communistische landen wensen gezamenlijk 15-jarenplan

Wenen. — Volgens Radio-Boedapest stellen de landen van het communistische blok een gemeenschappelijk 15-jarenplan op voor de coördinatie van hun economieën.

Radio-Boedapest haalt een bericht aan van het officiële orgaan van de Hongaarse communistische partij volgens hetwelk het plan de periode tussen 1960 en 1975 zal bestrijken. De communistische landen afzonderlijk zouden eigen ontwerpen maken, die later tot een gemeenschappelijk plan zouden worden samengevoegd.

De repatriëring der Nederlanders uit Indonesie

Djakarta. — Naar de correspondent van het A.N.P. in Djakarta uit kringen van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging heeft vernomen, zal eind januari ongeveer veertig procent van de Nederlandse gemeenschap in Indonesië, die op 1 december 48.000 personen bedroeg, naar Nederland zijn vertrokken.

In december repatrieerden 10.000 Nederlanders, en in deze maand zullen er 7000 per boot en ongeveer 2000 per vliegtuig vertrekken.

New York. — De bevolking van de Verenigde Staten is in 1957 toegenomen van 169.800.000 tot 172.800.000 zielen, aldus het Amerikaanse bureau voor volkstellingen.

Tsjechoslowaakse publicatie over godsdienstvrijheid

Bedrieglijke propaganda vol rode leugens

(Van een bijzondere medewerker)

Het spreekwoord „Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel" schijnt de leiders van de volksdemocratiëen niet met rust te laten. Zo vinden zij het steeds nodig de Westerse landen ervan te overtuigen, dat de Kerk nergens zo vrij is en zo bloeit als in de Oost-Europese landen. De communistische regeringen overstromen West-Europa met brochures en boeken, het een al beter en kostbaarder geïllustreerd dan het andere. Doch wie te veel wil bewijzen, bewijst dikwijls niets of het tegenovergestelde.

In 1955 liet de regering van Tsjechoslowakije in het buitenland een boekje verspreiden, dat de titel droeg „Ter ere Gods". De Osservatore Romano schreef toen dat het beter de titel had kunnen hebben: „Tot meerdere eer van het communistisch régime".

Op het ogenblik verspreidt Praag weer een boekje, dat het Westen zou willen overtuigen van de godstdienstvrijheid in Tsjechoslowakije.

Het boekje is uitgegeven door de Caritas-beweging en de St Adelbertus-vereniging. Een begeleidend schrijven maakt ons duidelijk, dat het boekje zijn oorsprong dankt aan het grote succes en de vele instemmingen die het vorige boekje in 1955 in het Westen heeft gekend.

Maar stellen wij eerst vast dat zowel de Caritas-beweging als de Sint Adelbertus-vereniging in Tsjechoslowakije sinds lang door de partij onder haar hoede zijn genomen en bijgevolg iedere vrijheid hebben verloren. Het werkje bevat 70 bladzijden tekst door verschillende geestelijken samengesteld. en 69 foto's.

Drie kronieken zouden van de hand zijn van diocesane bisschoppen. Wij zeggen met opzet „zouden van de hand zijn" want het geheel is zo in strijd met de kerkelijke wetgeving die wij kennen, dat geen enkele bisschop ze vrijwillig en met overtuiging geschreven kan hebben. Het ligt veel meer in de lijn van de volksdemocratie een progressistisch priester hiervoor opdracht gegeven te hebben en de bisschop eenvoudig zijn handtekening afgedwongen te hebben...... Geen enkele bisschop zou onder de huidige omstandigheden zich hiertegen met succes hebben kunnen verzetten. Maar veronderstellen wij, zo schrijft de commentator van de Osservatore Romano, dat de bisschoppen deze kronieken over de godsdienstige toestand in hun bisdom werkelijk geschreven hebben, dan zou dit alleen nog maar bewijzen, dat men hen ook de meest elementairste vrijheid heeft ontnomen, n.l. de vrijheid om te zwijgen.

Zij mogen niet alleen niet protesteren tegen het onrecht dat de kerk wordt aangedaan, maar zij mogen ook niet zwijgen wanneer dit in de politieke kraam van de volksleiders niet te pas komt.

De samenstellers en hun opdrachtgevers zijn in hun driestheid zelfs zover gegaan, dat zij als inleiding een schrijven hebben afgedrukt van Mgr. Picha, die reeds een jaar dood is en hen derhalve in het geheel niet meer kan tegenspreken. Doch er is meer.

Er ligt in dit afdrukken van dit voorwoord van Mgr. Picha een tegenstrijdigheid die wij niet kunnen verklaren (wij geven trouwens graag toe, dat wij hiertoe niet in staat zijn omdat wij de kunst van de marxistische logica niet verstaan). Mgr. Picha, die op bijna 90-jarige leeftijd is gestorven, was in de laatste jaren van zijn leven volkomen geïsoleerd van de buitenwereld, dag en nacht werd hij door twee vertrouwensmannen van de regering bewaakt. Aan de ene kant een angstvallige bewaking, zoals trouwens voor allen die door de volksregering niet worden vertrouwd en door haar tot vijanden van het volk zijn gebrandmerkt. Aan de andere kant zouden de woorden van Mgr. Picha moeten bewijzen dat hij zich over de houding van de regering niet te beklagen heeft, en dat de Kerk onder het bestuur van de volksregering tot grote bloei is gekomen. Dit is onze moeilijkheid; ofwel Mgr. Picha was een rebel, een vijand van het volk, reden waarom men hem surveilleerde, ofwel hij was dit niet zoals zijn woorden zouden bewijzen en dan heeft men hem onrecht aangedaan. Trouwens dit is niet de enige moeilijkheid waarop wij bij het doorlezen van het boekje gestoten zijn. Zo zou men minstens verwachten dat een priester die de grote opbloei van het geestelijk en kerkelijk leven in een bisdom beschrijft, ons mededeelt wie de gelukkige bisschop van dit diocees is. De schrijvers hebben er echter niet aan gedacht. Zo beschrijft een kanunnik van het bisdom Hradec-Kralove de grote veranderingen en verbeteringen in het kerkelijk leven van het bisdom, maar hij zegt geen woord over Mgr. Otchanesek, de opvolger van Mgr. Picha, die ergens, op een onbekende plaats, door de regering gevangen gehouden wordt.

Hetzelfde moeten wij opmerken over de verklaringen van een deken van het bisdom Brno (blz. 17) die vol lof is over de godsvrucht en het godsdienstig leven in zijn dekenaat, doch die ook niet schijnt te weten, dat zijn bisschop gevangen gehouden wordt.

Een soortgelijke ongerechtigheid moeten wij nog aanstippen op blz. 32 en volgende, waar men spreekt over de twee seminaries van Litomertse en Bratislava. Het is een lofzang op de leiding van beide seminaries en op de goede priestervorming. Doch de schrijver van deze bladzijden protesteert met geen woord tegen de sluiting van de overige seminaries door de regering. Nog minder protesteert hij tegen de regeringsbepaling dat beide seminaries samen jaarlijks maar 40 seminaristen mogen aannemen, terwijl in feite het seminarie van Bratislava dit jaar slechts negen studenten heeft kunnen aannemen. Het is dan ook wel onnodig er op te wijzen dat het getal van 40 seminaristen voor het gehele land veel te gering is om in de priesternood van het land te voorzien, te meer daar er jaarlijks nooit 40 nieuwe priesters worden gewijd. Doch de regering heeft eenmaal beslist dat dit getal ruim voldoende is voor de geestelijke noden van het volk, en de bisschoppen hebben zich er maar bij neer te leggen of zij worden als vijanden van het volk beschouwd.

En wat zouden de Zusters van de H. Elizabeth wel zeggen, wanneer zij op zeven goed gekozen en verzorgde foto's het opofferend werk van hun medezusters in het hospitaal van Bratislava kunnen aanschouwen, een jaar nadat zij uit het hospitaal zijn gezet?

Wanneer wij de leugenachtige strekking van het boekje hier aantonen, dan willen wij daarmee geenszins beweren dat er in Tsjechoslowakije geen godsdienstig leven meer zou bestaan, dat de kerken gesloten zouden zijn, of dat het aan de gelovigen verboden zou zijn godsdienstplechtigheden bij te wonen. Integendeel, zover is de volksregering nog niet gegaan, omdat zij geen martelaren wil maken. De regering zorgt er wel voor de kerken open te laten en geen enkele wet verbiedt de gelovigen naar de kerk te gaan. Het is dus gemakkelijk foto's te maken van volle kerken en van liturgische plechtigheden. Doch er is een andere werkelijkheid die aan het foto-toestel ontsnapt, n.l. de bisschoppelijke jurisdictie over de Kerk en haar innerlijke organisatie.

Een foto van een volle kerk of van een grootse godsdienstplechtigheid vertelt ons niet dat het gezag van de bisschoppen is vervangen door dat van een staatsbureau voor kerkelijke aangelegenheden, dat door godloochenaars wordt geleid. Geen foto toont aan dat de innerlijke organisatie van de Kerk aan de handen van de bisschoppen is ontnomen. En omdat dit het geval is, noemen wij het boekje leugenachtig. Het boekje tracht, op onbeholpen wijze achter een massa foto-materiaal het drama van de Zwijgende Kerk te verbergen.

In Den Haag, op het terrein van ADO, ontmoetten op Nieuwjaarsdag de twee elftallen van Amsterdam en de Hofstad elkaar in een vriendschappelijke wedstrijd. In het Haagse doel stond Landman, die hier door een van de Amsterdamse aanvallers wordt belaagd.

Munten-eter was verzadigd

Sedgefield (Durham, Engeland). — Een 54-jarige inwoner van Sedgefield, in het Engelse graafschap Durham, klaagde erover dat hij de laatste tijd niet meer de rechte lust tot eten bezat. Hij werd in een ziekenhuis opgenomen en onderzocht. Het resultaat was verrassend: in zijn maag werden 424 munten en 27 om spoelen gewonden stukken ijzerdraad, e.e.a. tot een totaal gewicht van meer dan twee kilogram, aangetroffen.

De man, een zwakzinnige, werd financieel geholpen door de gemeentelijke verzorgingsdienst. Op zijn verzoek werd hem zijn weekgeld altijd in klein geld uitbetaald — en de reden hiervan is thans ook bekend.

Men hoopt thans 's mans eetlust in normaler banen te kunnen leiden.

Eerste topografische kaart van St. Lucia gereed

St. Lucia. — De eerste topografische kaart van St. Lucia, het resultaat van 4 jaren arbeid, zal begin volgend jaar verkrijgbaar zijn. Dit werd medegedeeld door de heer W. H. Young, deskundige op het gebied van de kartering, vóór zijn terugkeer uit St. Lucia naar Londen. De kaart zal in kleurendruk verschijnen, en geeft wegen, gehuchten, plantages, kerken, ziekenhuizen, archeologische plekken enz. aan en zal van zeer groot nut kunnen zijn voor scholen en bezoekers aan het eiland. Soortgelijke topografische kaarten van andere Brits West-Indische eilanden zijn in voorbereiding of zijn bijna gereed. Zij worden vervaardigd in

MACMILLANS voorstel voor niet-aanvalsverdrag wekt grotere reactie dan was verwacht

Londen. — Het voorstel van de Britse minister-president, dat er naar de mogelijkheid van de ondertekening van een nietaanvals-verdrag tussen Oost en West moet worden gezocht, heeft een Grotere reactie gevonden dan aanvankelijk was verwacht.

Sprekend voor de Britse radio zei de premier, dat er concreter gesproken zal kunnen worden, echter, deel uitmakend van een omvattende overeenkomst voor het bereiken van een vredesovereenkomst.

De reactie in Washington was uitgesproken koel. Ook West-Duitsland handhaafde een zekere reserve, ofschoon men in Bonn niet geheel onwelwillend tegenover het denkbeeld staat.

De Franse ambassadeur in Londen. Jean Chauvel stelde zich in verbinding met het ministerie van buitenlandse zaken om naar inlichtinger te vragen over het voorstel, dat overigens door een woordvoerder van dit ministerie eerder suggestie werd genoemd dan voorstel. In Parijs hebben de Franse regeringsautoriteiten verklaard een uitgesproken reactie niet eerder te geven, dan wanneer de permanente raad van de NAVO over dit voorstel vergaderd zal hebben. De raad komt bijeen voornamelijk om een algemene lijn te bespreken voor de respectievelijke antwoorden, die de NAVO-landen zullen zenden aan de Russische premier Boelganin op zijn recente "vredesbrieven". De Rus heeft in zijn brieven ook een voorstel gedaan voor het tekenen van een overeenkomst tussen oost en west, waarin verklaard zal worden dat geen van de partijen tot een aanval zal over gaan.

De Franse politici zijn thans doende uit te vinden of het voorstel van Macmillan betrekking heeft op Boelganin's voorstel of dat Macmillan een bilaterale overeenkomst tussen Engeland en Rusland bedoelt. (In zijn radio-toespraak had Macmillan de betreffende passage aldus geformuleerd: "...wij zouden kunnen beginnen met een plechtige overeenkomst van non-aggressie. Dit is reeds eerder gedaan. Het zal ons geen kwaad doen. Het zou veel goeds kunnen betekenen".)

In Londen zijn er diverse commentaren op het voorstel geweest, welke, hoewel niet direct afwijzend, toch geen al te grote verwachtingen koesteren. De "Manchester Guardian" bijvoorbeeld vond dat er aan het voorstel niets bijzonders zat, doch was het met Macmillan eens, dat er eerder voordeel dan nadeel aan verbonden was.

Officieel zei de Britse regering, dat het voorstel geen verandering betekent in de Britse politiek, vandaar dat de NAVO-partners niet eerst geconsulteerd werden.

Waar de Britse pers nog op speculeerde was, dat premier Macmillan de uitspraak had gedaan met het oog op zijn reis naar de landen van het Britse koninkrijk. Hij weet, aldus oordelen sommige bladen, dat Nehroe van India een voorstander is van een dergelijke niet-aanvalsovereenkomst. Bovendien, aldus deze een oog gehouden op de interne gang van zaken in Engeland, waar de labourgppositie de heraut is geworden van Oost-West onderhandelingen.

Premier Macmillan, die enklee vermoeiende dagen achter de rug heeft aangezien hij zoveel mogelijk werk verzet heeft voor zijn vertrek, heeft zelf geen commentaar geleverd op de reacties op zijn suggestie via de radio.

Premier KISJI wil Japanse kabinet ontbinden

Tokio. — Premier Nebosoeki Kisji van Japan is van plan het Japanse parlement, kort na de heropening op 20 januari te ontbinden, zo heeft iemand uit zijn directe omgeving verklaard.

Gevraagd omtrent de kansen op een spoedige ontbinding van de volksvertegenwoordiging zei de (conservatieve) premier, dat het juiste tijdstip nog niet bepaald is.

De woordvoerder die hierboven genoemd is zei, dat Kusji algemene verkiezingen zou laten houden, teneinde zo veel mogelijk te profiteren van zijn vergrote populariteit, welke ontstaan is na zijn succesvolle rondreis door Zuid-Oost Azië en die mede door het sluiten van een nieuw handelsverdrag met Australië kortgeleden verdubbeld is.

De leiders van de socialistische partij hebben besloten direct met een verkiezingscampagne te beginnen en om 300 personen te kandidateren.

De huidige verdeling van het Japanse parlement is als volgt: Liberaal-Democraten (conservatieven) 292 zetel. Socialisten 157, Communisten 2, Onafhankelijken 2, vakante zetels 14, totaal 467.

Wheaton. — De negenjarige Amerikaanse jongen Michael Finn, die bij een gasontploffing invalide is geworden, is te Wheaton in Illinois een schadevergoeding van 600.000 dollar toegekend voor de verwondingen. De jongen moest beide benen gedeeltelijk missen en liep bovendien hersenletsel op.

De Amerik. raketten-leveranties aan Frankrijk

Parijs. — Amerika en Frankrijk zijn reeds begonnen met het overleg inzake het leveren van Amerikaanse raketten aan Frankrijk, aldus wordt te Parijs en uit radio-berichten uit de Verenigde Staten vernomen.

De Franse ambassadeur in Amerika, Herve Alphand en minister Foster Dulles van buitenlandse zaken hebben elkaar op dit onderwerp ontmoet.

Red Skelton lijdt aan gevolgen van hartaanval

Santa Monica (Californië). — De Amerikaanse acteur Red Skelton, die met zijn aan bloedkanker lijdende zoontje onlangs een reis door Europa heeft gemaakt, is er ernstig aan toe tengevolge van een hartaanval. Hij is 44 jaar oud. Hij was met Bing Crosby bezig aan de voorbereiding van een televisieprogramma voor 12 januari.

Op 1 januari werd voor de 28e maal de voetbalwedstrijd gespeeld tussen de oud-internationaals en H.F.C. Een der voorhoede-spelers van H.F.C. poogt met een kopbal te scoren, maar keeper Leo Halle, geassisteerd door Van Schijndel, staan hun mannetje.

IRAK door zware overstromingen getroffen

Bagdad. — Een overstroming, als gevolg van de zwaarste regens sinds vijftig jaar, heeft ten noorden van Bagdad, Irak, zestien doden en 6300 daklozen veroorzaakt. Er is aanzienlijke schade toegebracht aan huizen en persoonlijke bezittingen.

Het hevigst zijn de dorpen Jelawla en Saadiyah getroffen waar al de doden zijn gevallen. Ongeveer 100 huizen werden in deze nederzettingen verwoest.

Het gestremde spoorwegverkeer tussen Bagdad en plaatsen ten noorden van deze stad is vervangen door nooddiensten van de Iraakse luchtvaartmaatschappij.

Een chef van het leger, die in Bagdad is teruggekeerd na een tocht door het overstroomde gebied, heeft meegedeeld, dat de regering een bedrag van meer dan 200.000 gulden heeft gevoteerd voor hulp aan de getroffenen. Het geld zal worden aangewend voor de verstrekking van voedsel, behuizing en medische zorg.

De rode halve maan (het Iraakse Rode Kruis) en het leger zijn reeds uitgebreide hulpacties begonnen. Zij werken voornamelijk onder de daklozen.

Rome. — Er is dezer dagen textiel ter waarde van ruim 15.000 gulden gestolen uit het atelier van Chroesjtsjefs Italiaanse kleermaker, Litrico, te Rome. De inbrekers maakten een gat in de muur tussen het atelier en een aangrenzende winkel. Zij kwamen echter te laat voor het stelen van de kleren van Chroesjtsjef, want die waren al verzonden.